

Mehmet Atay Fotoğraf Günleri

Cihaner: "Sınıf ve emek eksenli siyasi çalışma gerekir"

Divriği Kültür Derneği'nin 24 Şubat Cumartesi Günü düzenlediği Mehmet Atay Fotoğraf Günleri'nde CHP İstanbul Milletvekili İlhan Cihaner konuştu. Cihaner konuşmasında Türkiye'nin karanlık bir noktaya doğru götürüldüğünü söyledi.

Devamı: Say: 10'da

Eğitime Destek İçin Buluşmalar

"Hiç Birimiz Hepimiz Kadar Güçlü Değiliz"

Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın Düzenlediği "Okutmaya Var mısın" Dayanışma Yemeği 24 Şubat Cumartesi Günü Barolar Birliği Salonunda yapıldı.

Açılış konuşmasını vakıf başkanı Dr. Muharrem Köse'nin yaptığı geceye CHP'li Milletvekilleri, belediye başkanları ve çok sayıda kişi katıldı. **Devamı: Say:12'de**

GOLDAĞI KABLO

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göladağ İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T.+90 212 251 40 83 pbx-F. +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kümesi No: 20 Velimeşe Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T.+90 282 674 38 95-96-F.+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göladağkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

Nakilben Sk. No: 25
Sultanahmet - Fatih
İADE
ADRESİ

Güneyevler (Erşün) Köyü yaptığı referandumda Divriği'nin mahallesi oldu

Erşün mahalle oldu

ERŞÜN ARTIK KÖY DEĞİL

Saadet Bayar

Erşün (Güneyevler) Köyü Divriği'nin Mahallesi oldu. Erşün Köyü yaklaşık 1990'lı yıllardan başlayarak Divriği'nin Mahallesi olmak için yaptığı girişimler nihayet sonuçlandı. 22 Şubat Perşembe Günü Sivas Valiliği'nin kararıyla Erşün ve mezarısı Ahıköy'ün Divriği'nin Mahallesi olması için referandum yapıldı. Referandumda 79 kişi oy kullandı. Oylamada 72 kişi Erşün Köyü'nün Divriği'nin Mahallesi olması yönünde oy kullanırken 7 kişi de "Hayır Olmasın" şeklinde oy kullandı. Bu oylama sonucuna göre Erşün Köyü Ahıköy Mezrası ile Divriği'nin Mahallesi oldu. Oy kullanma tutanakları Sivas Valiliği'ne yollandı. Referandum sonuçları daha sonra İçişleri Bakanlığı'na yollanacak, nihai kararı İçişleri Bakanlığı verecek. Uzun yıllar süren mahalle olma mücadelesi tam unutulmuşken, köy muhtarlığı ile Ankara ve İstanbul Erşün Köyü Dernekleri geçtiğimiz yıl konuyu yeniden gündeme getirerek köy halkıyla yeniden görüşmelere başladı. Köy ahalisiyle toplantılar yapılarak görüşler alındı. Köylüler Erşün Köyü'nün Divriği'nin Mahallesi olma yönünde ısrarlı olduğu görüldü. Bunun üzerine Erşün Köyü Muhtarlığı harekete geçerek, Sivas Valiliği'ne mahalle olma yönünde dilekçe verdi. Geçtiğimiz yıl, Cürek ve Purunsur Köyü referandum ile Divriği'nin mahallesi olmuştu. **Devamı: Say: 9'da**

Şahin Küçük

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Güce Tapın(ma)

Ekseriyetle başımıza gelen her türlü musibetin sebeplerini dışarıda arama huyu insan karakterinin en vazgeçilmezlerinden. Her olumsuzluğa bir mazeret üretmeyi huy etmiş bir toplumsal halimiz var.! Haydi diyelim ki karşı taraf (karşı mahalle) yaptığımız her türlü eleştiriyi fazlasıyla hak ediyor.! Döne döne bu eleştirileri yapmaya biraz ara verip, dönüp bir defa da olsa kendi mahallemizi gözden geçirmemiz gerekiyor mu? Kendi dünya görüşümüzü, insani ilişkilerimizi, toplumsal yapımızı gözden geçirmemiz gerekiyor mu? "Ne yaparsak yapalım başarmamız mümkün değil" görüşü hakim görüş haline geldiğini kabul edecek bir çizgiye doğru çekilmek, yenilgiyi baştan kabul etmek manasına gelmiyor mu?

Güce Tapınma: Bunun sağı solu yok aslında. Her iki taraf da kendince güce tapınıyor, ama az ama çok. Toplum ve ülke yararına hizmet edecek fikirleri, hizmetleri, davranışları, derleyip toplayıp rafa kaldırırsanız, geriye hamaset ve nutuk atmaktan başka bir şey de kalmıyor. Bu gün yaptıklarımız da bu zaten. Her iki mahallenin sözlü satışmalarından ibaret bir hayat. Böyle devam edeceğe de benziyor maalesef?

Güce tapın(ma) dedik; siyasi parti çalışmalarından biliyorum, çok ta örneğine rastladım. Sizler de görmüşsünüzdür, şahit olduklarınız da mutlaka vardır. Milletvekilleri veya belediye başkanlarından veya üst düzey çeşitli kamu hizmeti gören simalardan bahsediyorum. Fikirleri, davranışları, toplumsal ilişkileri hiç beğenilmeyen, hoşlanılmayan, alehinde en ağır eleştiriler yapılan kişi ile karşılaşınca "sizinle gurur duyuyoruz, ne güzel çalışmalarınız var, keşke sizin gibi insanların sayısı fazla olsa vs" diyenleri mutlaka görüyorsunuz.! O belediye başkanıyla, o milletvekiliyle, o üst düzey kamu bürokratyyla aynı masaya oturunca övgüler dizen, ayrılınca da ardından ver yansın eden bir toplumsal yapı başarılı olabilir mi?

Karakale Köyü Buluştu

Karakale Köyü Derneği Gecesi

Divriği Karakale Köyü Derneği'nin düzenlediği Dayanışma Gecesi 10 Mart Cumartesi Günü Salon Akvaryum'da yapıldı Geceye DKD Başkanı Cafer Yıldız, Köy dernekleri başkanları ve çok sayıda kişi katıldı. Gecenin açılış konuşmasını dernek başkanı Mecnun Aydoğan yaptı. Geceye Tuncay Balcı ile yerel sanatçılar katıldı. Sunuculuğunu Ovacık Köyü Derneği Başkanı Birkın Özcan'ın yaptığı gecenin açılış konuşmasını dernek başkanı Mecnun Aydoğan yaptı. **Devamı: Say: 8'de**

Alevi Bektaşî Yolu II

Anadolu ve Balkan Alevi-Bektaşî Geleneğini araştıran, bu alanda 14 kitap yazan Ayhan Aydın ile "Geleneği Yaşatanlar" Yazı Dizisi'nin 2'inci bölümünü yayımlıyoruz. Söyleşi Divriği Gazetesi adına Yazar Ezeli Doğanay yaptı. Yazar Ayhan Aydın söyleşide, Alevi Bektaşî Yolu ve Erkânı'nı üçe ayırarak "Geçmiş, Bugün, Gelecek" üzerinde duruyor. **Devamı: Say: 4'de**

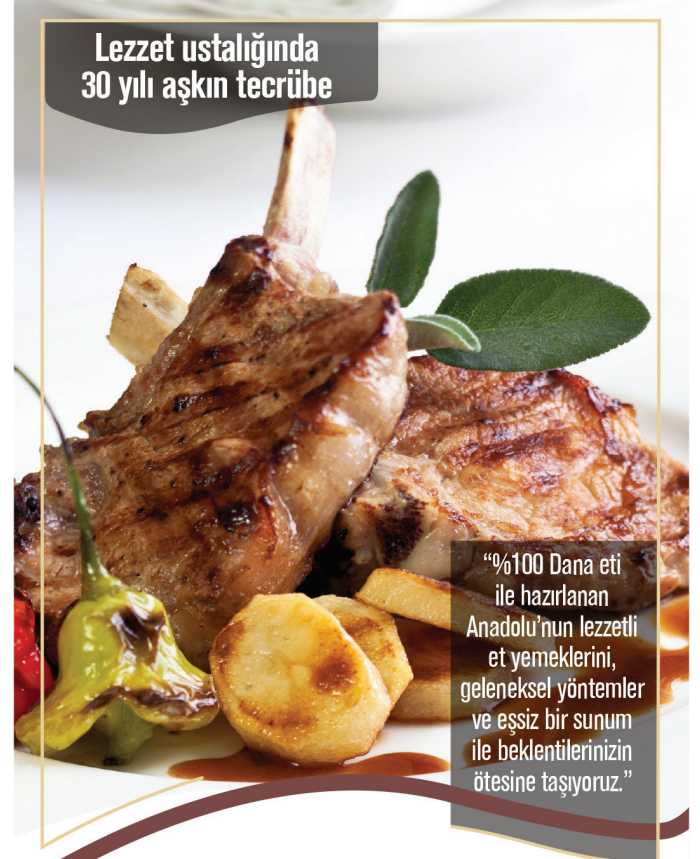

YAZARLAR

	Gülümser HEPER 5'de
	Sadık Çelik 2'de
	Yahya Kemal BAYAR 3'de
	Şahin KÜÇÜK 1'de
	Saadet BAYAR 7'de
	Süleyman ZAMAN 6'da
	İsmail ÇINAR 7'de
	Turan ESER 8'de
	Sadık ALBAYRAK

DİVRİĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com

0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784

Lezzet ustalığında
30 yılı aşkın tecrübe

"%100 Dana eti ile hazırlanan Anadolu'nun lezzetli et yemeklerini, geleneksel yöntemler ve eşsiz bir sunum ile beklentilerinizin ötesine taşıyoruz."

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

f Keyvenicatering keyveniyemek keyveni
www.keyveni.com.tr

Demokrasinin zor yılları

**Bir Dönem
ve
Nuri Demirağ
II
İhsan Çalapverdi**

Nuri Demirağ ve MKP (Milli Kalkınma Partisi) Yazı Dizisi'nin 2'ci bölümünü kaldığımız yerden yayımlıyoruz.

Nuri Demirağ o konuşmada şunları söylüyordu. “Halk şimdiye kadar süslü sözlerle, parlak programlarla, kuru vaatlerle istismara uğradı. Biz bunu yapmayacağız. Halk Partisi Hükümetleri hiç bir eser vücuda getirmedir, demiyorum. Münferit ve mahdud eserler ve hareketler müşahade olunuyor. Bunlar asla kâfi değildir. Devletçilik rejiminden bundan daha fazla iş ve adalet beklenmez. Esas prensibin doğruluk, fedakârlık, iyi ahlaklı olmak, şahsi menfaatini milletin menfaatine feda eden, idare adamları seçmek lazım” İmar ve maden sahasında giriştiği teşebbüslerde daima akamete uğradığını söyleyen MKP lideri ayrıca “reklamcılık telakki ettiğim için bunların müfredatını burada izah etmeyi doğru bulmuyorum. Ne diyelim devletçilik prensipleri bu imiş.”

Milli Kalkınma Partisi, kuruluşunu tamamladıktan sonra Türkiye çapında teşkilatlanmaya başlamış, partinin Buca Şubesi'nin açılışı dolayısıyla konuşan Cevat Rifat Atilhan, aralarında Bornova, Menemen, Dikili, Akhisar, Cumaovası, Kuşadası ve Tire'nin de bulunduğu yaklaşık 150 merkezde MKP Şubesi açılacağını belirtmişti. 1946 yılının Mayıs Ayı'na gelindiğinde İstanbul'da 14 olan teşkilat sayısı Anadolu'da 100'ü bulmuştu. Parti, Karadeniz Bölgesi'nde örgütlenmesine devam etmiş, parti sözcüsüne göre Giresun'da kayıtlı üye sayısı 15 bine çıkmıştı. MKP 1946 yılının başında kurduğu Ankara'da ki yıl sonuna doğru tamamlamıştı. Milli Kalkınma Partisi 26 Mayıs 1946 yerel seçimlere, 21 Temmuz 1946'daki Genel Seçimlere sınırlı da olsa katıldı küçük başarı sağladı. 1946 yılı ile birlikte CHP içindeki muhalefet iyice şekillenip, Demokrat Parti kurulunca Milli Kalkınma Partisi ikinci plana düştü. Bu yüzden basında yer bulmamaya başladı.

Kuzulu Parti Milli Kalkınma Partisi'si toplantılarının bazılarını halka açık kuzu ziyafetleri vermesi sebebiyle

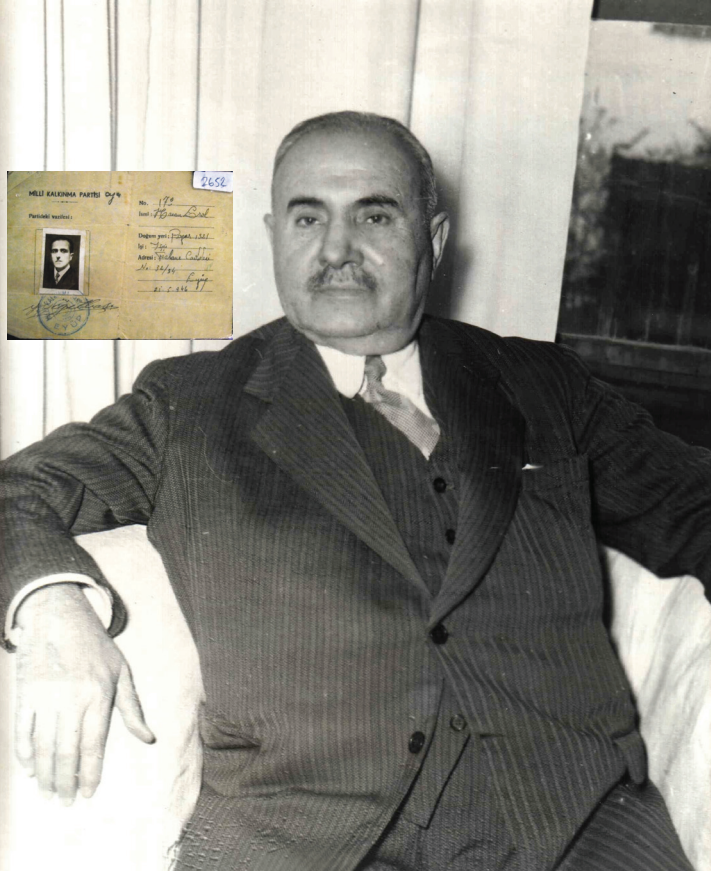
1954 yılına gelindiğinde MKP bu sefer farklı bir yönetime baş vurdu. Adnan Menderes'in isteği ile MKP Genel Başkanı Nuri Demirağ DP listesinden Sivas Bağımsız aday olarak seçime girdi. DP listelerinin tamamı seçildiği için Nuri Demirağ Sivas Milletvekili olarak meclise girdi. Demirağ her ne kadar DP listesinden meclise girse de muhalif kimliğini elden bırakmadı.

kamuoyunda “Kuzu Partisi” ya da Kuzulu Parti'diye anılmaya başladı. Milli Kalkınma Partisi çok geniş halk kesimlerine ulaşamadı. Parti kurucularından Hüseyin Avni Ulaş'ın kuruluştan kısa süre sonra istifa etmesi ile başlayan parti içi huzursuzluklar MKP Genel Başkanı Nuri Demirağ'ın partiden ihracına kadar büyümüşü. Parti içi muhalefetin dilekçelerini inceleyen Vilayet Hukuk İşleri Dairesi 25 Mart 1946'da Demirağ'ı haklı bulmuş siyasi faaliyetlere devam edebileceğini belirtmiş, İçişleri Bakanlığı'ndan da bu yönde karar gelince, Cevat Rifat ve arkadaşları

çekileceği beyanatları verdi, ancak bir süre sonra yeniden partisine dönme kararı verdi. 17 Nisan 1947 yılında Paşalimanı'ndaki Köşkünde yeni bir kongre toplayarak MKP Genel Başkanlığına, yani kurduğu partiye yeniden döndü. Partide yaşanan derin tartışmaların ardından 29 Temmuz 1949 da yapılan Büyük Kongrede parti politikalarının altı yeniden çizildi. Kongrede yeni seçilen MKP kadrosu, partinin birlik ve beraberliğini güçlendirdi. Milli Kalkınma Partisi'nin 13 yıllık siyasi hayatı boyunca 4 Yerel 4 de Genel seçim yapıldı. MKP bu seçimlerin sadece 4'üne katıldı. Katıldığı ilk seçim

çekişmeler yüzünden MKP 1950 yılına kadar yapılan ara seçimlere katılmadı. 14 Mayıs 1950 yılında yapılan Genel Seçimlerde MKP'nin 6 ilde seçime katılacağı yönünde çıkan haberlere rağmen YSK (Yüksek Seçim Kurulu)'ya sadece İstanbul'dan aday çıkarılacağı bildirdi. Seçim sonuçları açıklandığında DP'nin büyük bir seçim zafer kazandığı, MKP'nin ise herhangi bir başarı gösteremediği, bir milletvekili dahi çıkaramadığı belli oldu. 1954 yılına gelindiğinde MKP bu sefer farklı bir yönetime baş vurdu. Adnan Menderes'in isteği ile MKP Genel Başkanı Nuri Demirağ DP listesinden Sivas Bağımsız aday olarak seçime girdi. DP listelerinin tamamı seçildiği için Nuri Demirağ Sivas Milletvekili olarak meclise girdi. Demirağ her ne kadar DP listesinden meclise girse de muhalif kimliğini elden bırakmadı. Demirağ, TBMM'ye “Memuriyeti suiistimal edenlerin ağır cezalara çarptırılması, seçim sisteminin değiştirilmesi gibi kanun tekliflerinin yanı sıra bir çok Soru Önergesi” verdi. 1957 yılında milletvekilliği sona eren MKP Genel Başkanı Nuri Demirağ sağlık sorunları nedeni ile tekrar seçimlere girmedi. 13 Kasım 1957 yılında hayatını kaybetti.

Proje Partisi Nuri Demirağ “Ekonomi ve sanayi alanında kalkınmamış uluslar, siyasi bütünlüklerini de sağlayamazlar” söylemiyle partisnin adını Milli Kalkınma Partisi koydu. Boğaz Köprüsü, Keban Barajı, Divriği civarında Demir-Çelik Fabrikası, Uçak Fabrikası, Kuzey-Güney Karayolu, gibi ürettiği çeşitli projeler MKP çalışmaları kapsamında, tasarım, planlama safhalarına geçilmiş olmasına rağmen hükümetlerin ilgisizliği neticesi yapımı mümkün olmadı. Her türlü atılımı engellendi ama, bir ilki gerçekleştirerek, çok partili yaşamı hayata geçirdi. Milli Kalkınma Partisi 22 Mayıs 1958 yılında İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün yazısı ile, Genel Kurul toplayamadığı için fesih edildi. 19 Ocak 1961 yılında hiç bir faaliyeti görülmeden MKP'nin bu durumu İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından görüşülerek kapatılmasına karar verdi.

MKP'den ihraç edilmişti. Bu kararın ardından parti içi uyuşmazlıklar giderilmiş gibi görünse de yaklaşan yerel ve genel seçim sürecinde parti içi huzursuzluklar yeniden ortaya çıktı. 21 Temmuz 1946 yılında Genel Seçimlerin yapıldığı gün Parti İdare Kurulu, Nuri Demirağ'ı “partiye despotizmle yönettiği” iddiası ile ikinci kez üyelikten çıkardı. Daha sonra MKP Genel Başkanı olan Vahit Çadircioğlu partide düzen sağlamadı. Belirsizliklerin devam etmesi parti içinde yaşanan huzursuzluğu daha da artırmış, istifaların önünü açmıştı. Partide, İdare Heyetinden üyelere kadar her kademededen istifaların ardı arkası kesilmedi. Partinin birçok şubesi kapısına kilit vurdu. MKP tamamıyla zayıfladı. Bunun üzerine MKP Genel Başkanı sıfatıyla Nuri Demirağ siyasetten

26 Mayıs 1946 Yerel Seçimleri oldu. Parti içi çekişmelerin yaşandığı bir dönemde seçim tarihinin 4 ay erkene alınması ile seçime girilip girilmeyeceği uzun tartışmalardan sonra seçime katılma kararı alındı. Demokrat Parti (DP) seçimlere katılmama kararı alınca, MKP tek muhalefet partisi olarak seçimlere katıldı, ancak seçimlere şaibe karıştığı iddiası ile öglenden sonra seçimden çekilme kararı alındı. Bu seçimlerin tartışmaları bitmeden 21 Temmuz 1946 Genel Seçimleri zamanı geldi. MKP-DP ile seçim ittifakı görüşmeleri sonuçsuz kaldı. Cumhuriyet tarihinde ilk defa 1946 Genel Seçimlerine 3 parti katıldı. Bu seçimde de benzer şaibe tartışmaları damga vurdu. MKP'nin bu seçimde istediği istediği başarıyı elde edemedi. 1946 Genel Seçimlerinin ardından parti içi

Gıda Güvenliği

Sadık Çelik

sadik.celik@keyveni.com

Kırmızı Et Üretiminde Sert Düşüş

Kırmızı et hakkında TÜİK'ten gelen son veriler sektör açısından iç açıcı gözüküyor. Ülke nüfusu her geçen yıl artmasına rağmen kırmızı et üretimi sürekli olarak bir düşüş yaşıyor. Bu gelişmeler hem yemek sektörüne hem de tüketiciye büyük bir darbe vuruyor.

TÜİK'in verilerine göre toplam kırmızı et üretimi bir önceki döneme göre %12,6 azalırken, bir önceki yılın aynı dönemine göre %9,1 oranında arttı. Toplam kırmızı et üretimi içinde sadece kesimhanelerde üretilen kırmızı et miktarı ise 109 080 ton olarak gerçekleşti. Sığır eti üretimi bir önceki döneme göre %10,4 azalırken, bir önceki yılın aynı dönemine göre %4,5 oranında arttı. Koyun eti üretiminde ise bir önceki döneme göre yüzde 21,3 azalış yaşanırken, bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 68,2 artış kaydedildi.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Ahmet Atalık, artan sığır ve koyun, devam eden karkas et ithalatına rağmen TÜİK rakamlarına göre 2017 yılında kırmızı et üretiminin 47 bin ton azalmasıyla ilgili olarak, üreticinin girdi ve üretim maliyetleri ile durumlarının ne halde olduğunun takibinin yapılması gerektiğini ve sorunun temelden çözülmesi gerektiğini vurguluyor.

Yüksek besi maliyeti ve kur kaynaklı artan besleme (yem, ilaç) maliyetleri nedeni ile özellikle küçük üreticiler hayvancılık faaliyetine devam etmekte zorlanıyor. Son çeyrekteki üretimin yıllık bazda yüzde 9,1 artmasının yerli üretim kaynaklı değil, ithalat kaynaklı olduğunun altını çiziliyor.

Bu verilere ve sonuçlara göre kırmızı et konusunda kontrolsüz ve keskin bir düşüş var. İthal mal, üretici fiyatının altında piyasaya çıkınca çiftçi bu işten zarar ediyor. Ülkede hayvancılık zor ve zahmetli bir uğraşın ve çetin rekabet koşullarının içerisinde kendisine yer bulmaya çalışıyor. Bu koşullar içerisinde mücadele ederken bir taraftan da önünü göremez hale geliyor. İthalat arttıkça üretim azalıyor, üretim azaldıkça ithalat artıyor. İthalatın etkisindeki üretim her geçen gün zorlaşıyor. Özellikle çiftçinin yüksek girdi maliyetleri yüzünden planlı ve sürdürülebilir üretimden kopması yerli üretimi cazip olmaktan çıkıyor.

Hayvancılığın ve kırmızı et üretiminin bu zayıf hali sektörü korumasız hale getirerek, piyasaları olumsuz etkiliyor. Bu durumdan tüketici de ister istemez doğrudan etkileniyor. Toplu yemek sektöründe, 7-8 TL'ye yemek alan firmalar menülerinde kırmızı et görmeyince memnun olmuyorlar. Halbuki değil 7-8 TL, 16 TL'ye dahi yemek alınsa bile kırmızı etteki bu karmaşadan dolayı menüde kırmızı et görmek neredeyse imkansızlaşıyor.

Gelişmiş ülkelerde tarımsal üretimde hayvancılığın neredeyse %60'lara yakın bir rakamda payı var. Bu gidişata çözüm üretmek için değerlendirme yaptığımızda bakıyoruz ki, ülkemizde hayvancılıkta tam anlamıyla bir politikasızlık hakim. Et konusundaki fiyat istikrarsızlığı ve maliyetlerin karşılanamaması hem hayvan yetiştiricilerini hem de tüketici ve sanayicileri olumsuz etkilediği gayet açıktır.

Geçtiğimiz yıl yerli et üretimini artırmak ve yeterli hale getirmek için Milli Tarım Projesi'nin ikinci ayağı olan Hayvancılıkta Yerli Üretimi Destekleme Modeli oluşturuldu. Bu yeni model ile artan kırmızı et talebini karşılamak, damızlık üretimini geliştirmek, yetiştirici bölgelerini belirlemek, meraları rasyonel kullanmak, hayvan hastalıklarıyla etkin mücadele etmek, buzağı kayıplarını azaltmak, süt üretiminde sürdürülebilirliği sağlayarak ihracat bazlı büyümek stratejik hedef olarak belirlenmişti. Ancak aradan bir yıl geçmiş olmasına rağmen gözle görülür bir değişim hissedilmedi.

Hayvancılık konusunda günü kurtarmak için değil uzun vadeli politikalara ihtiyacımız var. Oluşturduğumuz politikalar kadar bunların sürdürülebilirliğini de hakim kılmak gerekiyor. Kırmızı et, ithalata bağımlı olmamalıdır. Hayvan hastalıklarının önüne geçecek önlemler alınmalıdır. Ülkemiz, yem hammaddelerinin üretimi ihtiyacını karşılayamıyor. Dışarıdan aldığımız hammaddeler bize yüksek maliyetler olarak geri dönüyor. Bunun önüne geçmek için yem bitkileri üretimi ve meraların kullanımı teşvik edilmelidir. “Et olmaz ise süt olmaz, süt olmaz ise et olmaz” diye bir halk özdeyişimiz var. Bu çok doğru bir söz. Çünkü üretici maalesef girdi maliyetlerini karşılayamadığı için buzağılayacak ve süt verecek dişi hayvanını kesime gönderiyor. İstikrarsız üretim sütün de geleceğini tehlikeye attı. Ne yazık ki artık süt tozu ve süt ürünlerini de ithal eder hale geldik.

**Divriği Gazetesi
Abone İletişim Bilgileri**

Saadet Bayar: 0532 327 19 58

Yahya Kemal Bayar: 0532 302 46 53

Anlamlı bir Proje

Saadet Bayar

AİLELER ARTIK ENGELLİ ÇOCUKLARINI GİZLEMİYOR

'Down Town Event Cafe' projesiyle farkındalığın yaratıldığı Sarıyer'de, engelli bireyler hayata sınırsız tutundu. 'Sanat ve Biz' adlı sergiyle de sosyalleşen engelli çocuklar, hayallerine ulaşmanın büyük mutluluğunu yaşadı.

Engelli çocuklarını toplumda gizleyen ailelerin bu sergiyle çocuklarını artık gizlemekten vazgeçtiğini belirten İZEV Proje Yürütücüsü Hakan Kural, down sendromlu çocuklarla sanatın ve hayatın her yerine dokunduklarını söyledi.

İstanbul Zihinsel Engelliler İçin Eğitim ve Dayanışma Vakfı'nın, 'Sanat ve Biz' adlı sergisinin 28'incisi Sarıyer'de gerçekleşti. Dünyada resim sanatına damga vuran ressamların

Engelli bireylerin hayata katılması için birçok projeye imza attıklarını anlatan Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, "Onların tek beklentisi bizlerin sevgisi... Maalesef toplum olarak bu sevgiden git gide uzaklaşıyoruz. Siz, bu çocuklara

yan yana geldikçe sevgiyi tekrar öğreneceksiniz" dedi. Projenin hayallerin ötesine taşındığını belirten İZEV Proje Yürütücüsü Hakan Kural da, down sendromlu çocuklarla sanatın ve hayatın her yerine dokunduklarını söyledi.

12 ünlü eseri, 9 down sendromlu gencin yüzüyle hayat buldu. Proje kapsamında FMV Işık Üniversitesi Engelli Öğrenci Birimi ile Maslak Kampüsü'nde sergi açılışı yapıldı. Sergide konuşan Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, Down Town Event Cafe ile engelli bireylerin istihdamına

büyük katkı sağlayarak farkındalık yarattıklarını söyledi.

TEK BEKLENTİLERİ SEVGİ

Engelli bireylerin hayata katılması için birçok projeye imza attıklarını anlatan Başkan Genç, "Onların tek beklentisi bizlerin sevgisi... Maalesef toplum olarak bu sevgiden git gide uzaklaşıyoruz. Siz, bu çocuklara yan yana geldikçe sevgiyi tekrar öğreneceksiniz" dedi. Projenin hayallerin ötesine taşındığını belirten İZEV Proje Yürütücüsü Hakan Kural da, down sendromlu çocuklarla sanatın ve hayatın her yerine dokunduklarını söyledi. Kural, "Bazı anneler çocuğunu toplum içinde

saklıyordu. Ama artık aileler çocuklarıyla bu tarz etkinliklere katılarak kendilerini gizlemediklerini ortaya koydu. Bu bizim için çok değerli bir şey" dedi.

BAŞKAN GENÇ'E TEŞEKKÜR PLAKETİ

FMV Işık Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Cemal İbiş ise, "Bu proje çok anlamlı. Biz sizi fark ediyoruz. İyi ki de varsınız. Kapımız ve kalbimiz sizlere her zaman açık" dedi. Sergi açılışına Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, FMV Işık Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Cemal İbiş, İZEV Proje Yürütücüsü Hakan Kural, İZEV Vakfı Genel Sekreteri Merve Kılıç ve çok sayıda davetli katıldı. Açılıştan Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç'e projeye katkılarından dolayı teşekkür plaketi verildi.

Gerçeğe Hû

Yahya Kemal Bayar
divrigigazetesi@gmail.com

Soğuk Savaş Solcuları.!

Yazmaya, geçen sayıda kaldığımız yerden devam edelim. Daha açıkçası, Divriği adı ile kurulmuş derneklerimiz ile köy derneklerimizi konuşmaya, yazmaya devam ediyoruz. Divriği Kültür Derneklerimizden başlayalım. İstanbul, Ankara, İzmir ve Antalya'da olan, her biri kendi bağımsız tüzel kişiliği bulunan dernekler bunlar. İzmir ve Antalya derneklerimiz yeni sayılır. İstanbul Divriği Kültür Derneği 1952, Ankara Kültür Derneği ise 1957 yılında kuruldu. Hatın sayılır tarihsel geçmişleri var. Belki de Türkiye'de ilk kurulan yerel derneklerden sayılırlar. Şunu bir yere not edelim "Divriği adı ile kurulmuş 7 dernek de yerel dernektir" Bunu bilerek tartışalım. Tüzükleri ortada, programları ortada, üye yapıları ortada. Tamamı yerel dernek. Kuruluş maksatları da bu zaten. Bu dernekler gurbetleki hemşerilerimiz ile birlik beraberlik, dayanışma ve yardımlaşma gibi tamamen insani gayelerle kurulmuş. Kuruluşundan sonra yaptıkları faaliyetler de bu yönde. Son 35 yılda Divriği Derneklerinin hemşerileri ile olan "kültürel, sanatsal, siyasal ve dayanışma" bağları tamamen olmasa bile büyük oranda koptu. Önceki yazılarımda bu süreçleri uzun uzun anlattığım için tekrar etmek istemiyorum.

Bu güne gelelim.

Başta İstanbul ve Ankara Divriği Kültür Dernekleri'ni inceleyelim. İstanbul'da 170 bin, Ankara'da ise 70 bin civarında Divriğili nüfusumuz var. Bürokrasiden siyasete, bilimden sanata, sendikalarından odalara, iş çevrelerinden barolara kadar hemen hemen hayatın her alanında Divriğili hemşerimiz var. Bu derneklerimiz bu gücü birleştirecek iradeye erişemedi. Her köy derneği kıt kanaat bütçelerle kendi mülklerini alırken, Divriği Dernekleri içinde oturacakları bir bina alamadılar, veya yapamadılar. Kendilerine devredilenle idare ettiler. Adları "Kültür Derneği" olmasına rağmen, Divriği'nin kadim kültürüne, sanatında dair bir kitap veya bir belgesel yapamadılar. Daha da ilginç, kadın erkek eşitliğinde mangalda kül bırakmayan bu zihniyet tarihlerinde bir kadın başkan yaratamadılar. Günlük erkek egemen siyasetin parçası olmayı daha çok benimsediler. Kendilerini siyasi örgütler gibi konumlandırmaya dönuştüler. Hal böyle olunca, kültür ve dayanışma bağları kopunca, bu dernekler belli kişilerin uğrak yeri olmaktan öteye geçemedi. Özellikle 1980 öncesi siyasal süreçlerde bulunan kişiler yerel derneklerin işlevlerini, ortadan kaldırarak, buraları esaslarından arındırıp siyasal, politik kurumlar gibi yapılandırdılar. Bu bakış açısı 1980 şartlarında makul olsa bile bu gün bu çizgiyi sürdürmek akıllıca bir tutum değil. O günden bu güne çok şey değişti. Daha da değişecek. Eskiye takılarak bu günü inşa etmek tamamen hayal ürünü.

Özellikle genç kuşaklar ağırlıklı olarak bu anlayışı benimsemiyorlar. Kendilerini bu derneklerde ifade edemiyorlar? Kendilerini ifade edecek yerleri tercih ediyorlar, oralara gidiyorlar. Yukarıda bahsettiğim, Soğuk Savaş Dönemi Solculuğu zihniyeti, "bu gençlerden bir şey olmaz, bu halktan bir şey olmaz, ne yaparsak yapalım, genç kuşak bu derneklere gelmiyor" diyorlar. Unutmayalım, o bahsettikleri gençler, AKP otoritesini yerle bir eden "Gezi Direnişi"ni yaratan gençlerdi. Demek ki temel sorun gençlerde değil, bu günü kavrayamayan soğuk savaş zihniyeti ile kurumları ele geçirmiş kafalarda. Bu kafa yapısı "bu toplumu ancak biz örgütleriz, bu toplumun siyasi öncüleri bizleriz, kadınları, gençleri biz yönlendiririz" diyerek çağın güncel yaşamsal gerçeklerini hamaset söylemleriyle rafa kaldırdılar.!

BAŞPINAR OTOMOTİV

Hedefimiz Müşteri Memnuniyeti

ADRES : Atatürk Oto Sanayi Sitesi 1.Kısım 46.Sokak No: 1/2 Maslak /İSTANBUL

Telefon: 0(212)346 21 94 0(212) 346 21 95 Fax: 0(212) 346 21 93

GSM:0(534) 449 45 45

‘Gelenegi Yaşatanlar’

**ALEVİ YAZARLARI
ALEVİLİĞİ ANLATIYOR II
EZELİ DOĞANAY**
Gazeteci - Yazar Ayhan Aydın'la Söyleşi

Gerek yazın dünyasında gerek Alevi örgütlülüğü açısından gerek kanaat önderlerinin bakış açısıyla bir Alevi fotoğrafı çekmek isterseniz nasıl bir fotoğraf ortaya çıkar? Kısaca Aleviler ne istiyor? İstediklerini bu devlet onlara verebilir mi?

Böyle bir devlet anlayışının Alevilerin beklentilerini, isteklerini karşılaması mümkün değildir. Aleviler yeryüzündeki tüm insan toplulukları, inanç yapıları, öğreti bütünlükleri gibi elbette ki, özgürce yaşayacakları, inanç- ibadet ritüellerini yerine getirecekleri, kendilerini ifade edebilecekleri bir ülkede yaşamak istemektedirler. Bence Alevi Sünni soğukluğunun giderilmesi, Alevilerin Alevi Bektaşî kimliklerinden dolayı yaşadıkları sorunların giderilmesi büyük ölçüde devletin elinde olan bir şeydir. Devlet gerçekten istese ülkemizdeki “Alevi Sorununu” büyük ölçüde giderir. Ama görünen odur ki devleti yönetenlerin bir kısmı bunun giderilmesini istemiyorlar. Tüm devlet kademelerini, tüm polisleri, savcılar, askerleri, memurları bunun içine koyamam. Aslında bence devleti rahatlatacak, ayağına bağ olan en önemli sorunlardan birisi olan “Alevi Sorunu, Alevi- Sünni Soğukluğu”nun çözülmesini Aleviler, Sünni ve diğer inançtan ve dinden olanlar, belli bir dine mensup olmayanlar kadar, devlet bürokrasisinde olan birçok insan da istemektedir. Ama yüzyılların kemikleştirdiği bir yapı Alevi sorunun çözülmesini gerçekten istememektedir. Bunu istememelerinin temel nedeni ise; aslında kendi kendine yarattıkları karanlık bir dünyanın aydınlığa çıkmasıyla yok olacaklarını hisseden tümüyle ruh hastası, buna ister faşist bir zihniyet, ister Yezit bir zihniyet, ister barbar, ister gerici bir anlayış deyin, bir zihniyetin onların ruhlarını teslim almasından başka bir şey değildir.

Aleviler; bir özgün inanç, öğreti, felsefe bütünlüğünde, Alevi olarak var olurlarsa, tanınırlarsa, onlara hoşgörü de bulunulursa, yüzyıllardır ürettikleri, büyüttükleri karanlık kaleleri yerle bir olacak, onlar da sanki yok olacaklar gibi hissediyorlar kendilerini. Yani Hz. Ali’nin Muaviye’yle çatışmasında devlet adamı olan Muaviye’nin haklı olduğunu, Hz. Hüseyin Yezit ordularıyla karşı karşıya gelmesinde devleti yöneten Yezit’in haklı olduğu, yüzyıllar boyunca zulme uğradıkları, aç kaldıkları, dinsiz ilan edildikleri, ahlaksız oldukları, hain oldukları söylendiği için ayaklanmalarının haksız olduğu, Hallac-Mansur, Seyyid Nesimi gibi “Enel Hakk” demelerinin din dışı olduğu, Pir Sultan Abdal gibi daha adil bir düzen için Şah’a da gidelim demelerinin hainlik olduğu gibi yüzlerce yanlış- çarpıtılmış yalanlarla kurulu dünyalarını bir çırpıda silmek istemedikleri için Alevilerin haklarını vermiyorlar/vermek istemiyorlar. Aleviler, bozuk çarkta düzen olmaz, diyen ulu ozanlarının sözüne uyarak her zaman eleştiren, sorgulayan bir kafaya sahip oldukları için kurulu devlet sistemi; onların bu özgürlükçü kafasını sevmemiş, onların haklarını vermek istememiştir. Alevilerin karşısında her zaman;

- Yani; Yârin Yanağından Gayri Her Şeyde, Her Yerde Ortaklık diyen Şeyh Bedreddin’in İslam adına yapılan dayatmalara karşın “Cennet- Cehennem” kavramlarını sorgulamasını benimsedikleri için Alevilerin bu inanç sistemlerini istemeyen bir devlet anlayışı var.
- Yani; Sünnilik adı altında aslında Yezit’in avukatlığını yapan, “Hakk Ademdedir” diyen görüşü sapık bir fikir olarak gören bir devlet anlayışı var.
- Yani; Ağalar, beyler, paşalar, padişahlar bal kaymak içinde yüzerken, bizler ot yemeye mahkum değiliz, deyip başkaldırıları yok etmek isteyen baskıcı bir devlet anlayışı var.

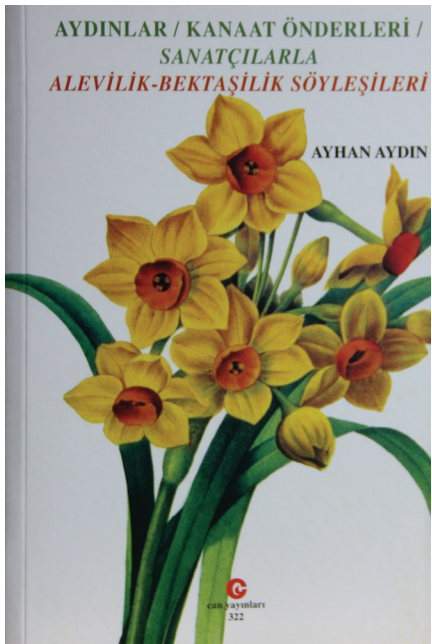
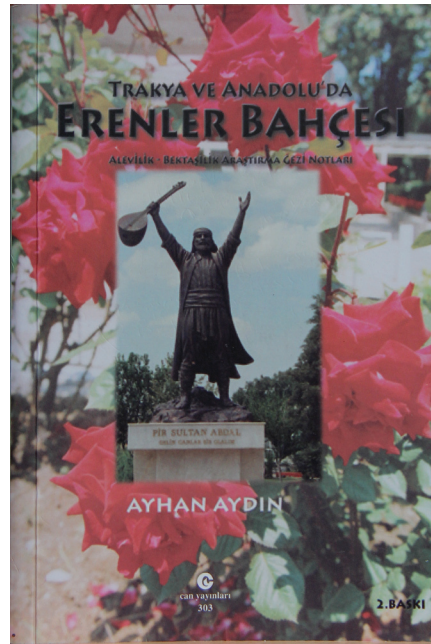
İşte Ezeli dost; Selçuklu’dan Osmanlıya, Osmanlı’dan bugüne Türkiye’de hiçbir şey değişmemiştir. Boşuna değildir bugünün Recep Tayyip Erdoğan’ına Alevilerin Yezit benzetmesi yapmaları. Kimileri ona faşist diyor, kimileri diktatör diyor, kimileri de Yezit diyor. Aynı kapıya çıkıyor tüm benzetmeler. Demek ki,

Alevi Sünni soğukluğunun giderilmesi, Alevilerin Alevi Bektaşî kimliklerinden dolayı yaşadıkları sorunların giderilmesi büyük ölçüde devletin elinde olan bir şeydir. Devlet gerçekten istese ülkemizdeki “Alevi Sorununu” büyük ölçüde giderir. Ama görünen odur ki devleti yönetenlerin bir kısmı bunun giderilmesini istemiyorlar.

toplumun gözünde devleti yönetenlerin kafa yapıları değişmemiş, hep aynı kalmış. Yani Alevileri yok sayan, onları baskı altına almak isteyen, gerçek İslam bizim inandığımız “Hanefi Sünni İslam”dır, siz ne cemevinden bahsediyorsunuz, dede, baba, cem, cemevi bunlar bizim kültürümüzde yoktur. En kötü ihtimalle ilk önce camiye gidin, ramazan orucu tutun sonra gider “zikirhaneler” olan

Erdoğan’ın sarayında da oynanan oyunların tıpa tıp aynısıdır. Muaviye sarayı. Kanunu Sultan Süleyman Sarayı. Tayyip Erdoğan sarayı. Kafa aynı kafa, oyun aynı oyun, zihniyet aynı zihniyettir. Bugün değişen bir şey yoktur yani. Ben memurun zenginini severim deyip halka dayanıp devletin imkânlarını yağmalayarak zengin bir sınıf yaratan Turgut Özal’ın, zenginleri yanına çekmek

tekke diyeceğimiz yerlerinizde, evlerinizde kendinize özgü tapınımlarınızı, muharrem orucu dediğiniz dinimizde olmayan kendi uydurduğunuz muharrem oruçlarınızı tutabilirsiniz de” (!) diyen bir devlet anlayışından söz ediyoruz. Böyle bir devletin Alevilerin Bektaşîlerin isteklerini yerine getirmesi, haklarını vermesi mümkün müdür? Hayır. Her zaman olduğu gibi dünün Osmanlı sarayındaki oyunlar bugünün Tayyip

isteyen onları devletin imkânlarıyla paraya boğan Muaviye’den ne farkı var? Ya da Firavunlaşan bugünün iktidarının çalan çırpın, dini kendisi için malzeme olarak kullanan, din adına her şeyin mübah olduğunu söyleyen Yezit’le Tayyip Erdoğan’ın arasında ne fark var?

Buna rağmen Aleviler bu devletten ne istiyorlar?
Eğip bükmeylem Aleviler de yeryüzündeki her topluluk gibi kendi

ülkesinde tümüyle huzurlu, güven içinde yaşamak istiyorlar. Yani okulda, devlet kademelerinde, askeriyede Alevi kimliklerini gizlemek için bin bir yola başvurmak zorunda olmamak istiyorlar. Alevi olarak sırf Alevi kimliklerinden dolayı dışlanmak, horlanmak, ötelenmek, ötekileştirilmek istemiyorlar. Anadolu’nun kırsal bir kasabasına gidince kendilerinin Alevi olduğu şu veya bu şekilde (köyünden, kentinden dolayı, tipinden, giyiminden, konuşmasından dolayı v.d. anlaşıldığında) asık suratlı insanların kendilerine bir başka “varlık” muamelesi yapmalarını istemiyorlar. Tüm bu ayrımcılıkların, bu önyargıların, bu barbarlıkların bir an önce bitmesini istiyorlar. Ezeli Can Dost, ben de bazen kendi kendimi sorguluyorum: Herkes kendi kimliğini söylesin yahu, ne var bunda, biz kendi kimliğimizi söylemezsek, saklanırsak, gizlenirsek bu daha kötü, açık olalım, diyorum hep. Ama bakıyorum ki, halkımız da haklı... Öyle adice düşünceler, görüşler, davranışlar halen mevcut ki bu ülkede, gerçekten bazen insan yaşamak istemiyor bir Alevi olarak bu ülkede. Açık açık bu ülkede Alevilere Bektaşîler karşı saldırı, hakaret, iftira, dışlanma devam ediyor. Kısaca artık “Ben Aleviyim kardeşim, inancım da, öğretim de, yaşam şeklim de bu diyebileceği bir ortam istiyor” Aleviler.

Türkiye’de artık;

- Cemevlerinin, tüm Alevilik Bektaşîlik adına kurulan dernek ve vakıfların özgürce, rahat bir şekilde faaliyet gösterebilecekleri bir hukuki ve hoşgörü ortamı olmalıdır.
- Bugün halen Cemevlerinin bir ibadethane olduğu AIHM kararlarına rağmen, Türkiye’de tanınmamaktadır.
- Diğer ibadethanelere tanınan tüm haklar Alevi Bektaşî ibadethanelerine de tanınmalıdır.
- Okullarda Aleviliğin tarihi, öğreti, inanç yapısı geniş bir şekilde tarafsız bilim insanları tarafından hazırlanan şekilde kitaplarda yer almalı, bu Alevisiyle Sünnisiyle tüm öğrencilere onları kafalarındaki soru işaretlerini yanıtlayacak boyutta öğretilmelidir.
- Aynı zamanda Alevilerin de bir vatandaşı olduğu Türkiye Cumhuriyeti’nin resmi iletişim kanalı olan TRT’de Alevi Sünni soğukluğunu giderecek, Alevilerin Bektaşîlerin özgün kimliklerini, bilmeyen tüm insanlara tarafsız, anlaşılabilir bir dille anlatan aktarabilen programlar dizisi yayınlanmalıdır. Sırf tanıtım programları değil, filmler, belgeseller, söyleşiler sürekli yayınlanmalıdır.
- Kışlada askerlere sistemli, seminerler verilmeli, askerler doğup büyüdükları ve önyargı sahibi oldukları çevrenin etkisinden çıkartılmalı; aydın kafalı komutanlar ve yöneticilerin rehberliğinde işin uzmanlarının eğitim seminerleriyle konu hakkında aydınlatılmalıdır.
- Alevilik Bektaşîlik konusunda bilimsel, özgün araştırmalar devlet tarafından desteklenmelidir.
- Alevilik Bektaşîlik konusunda bilimsel, özgün kitaplar devletin Kültür Bakanlığı tarafından çok daha fazla sayıda basılmalı, halka dağıtılmalıdır.
- Alevilik Bektaşîlik adına bilimsel çalışmalar yapacak özgün, bağımsız Enstitüler kurulmalı, burada Alevi Bektaşî tarihi, kültürü, tüm coğrafyalar bağlamında geniş bir şekilde araştırılmalıdır.
- Üniversitelerde Alevilik Bektaşîlik konusunda araştırma yapacak gençler özellikle teşvik edilmeli, desteklenmelidir.
- Alevi Bektaşî kültürü kadar Türk-Kürt kültürünün de bir parçası olan Alevi Bektaşî ören yerleri “ocak merkezleri, tekke, türbe, dergâh” gibi yapılar aslına uygun bir şekilde onarılmalı, restore edilmeli, korunmalıdır. Bu da devletin bir görevidir.
- Devlet çözerse ancak çözer bu sorunları çözer. Eğer iyi niyetliyse, gerçekten bu devlet herkesin devletiyle ciddi adımlar atmalıdır.

Aleviler, Siyasiler ve Büyük Medya tarafından sürekli horlanmaktadır. Kullanılan dil ötekileştirici, iğneleyici kimi zaman ise aşağılayıcıdır. Hatta bu ülkenin en tepesinde ki adam bile “Cem evi cümbüş evidir” dedi. Yeni yeni oluşturulan Alevi medyasını bu konuda yeterli görüyor musunuz?

Alevi Medyası gerçekten çok yetersiz. Ben de bilinçli bir şekilde Basın Yayın okuluna geçtim, Hukuk’tan. İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünde okudum. Ve artık kaderim olduğu şekliyle yirmi beş yıldır Alevi dünyasının içinde oldum, özellikle de medyanın. Gerçekten bu alanda çok öz verili çalışmalar oldu olmadı değil. Gerek Avrupa’da, gerekse Türkiye’de çok içten, samimi, emektar bir şekilde olaya sarılan yazarlar, gazeteciler, kurum başkan ve yetkilileri oldu. Bu işler gerçek anlamıyla zor işlerdir. Fedakârlık isteyen bu işlerde insan hasta olur.

Ama yeri gelince söylemek de gerekir her alanda olduğu gibi bazı kişiler bu işten oldukça nemalandı, para, mal, mülk sahibi de oldular. Aleviliği sömürenler gerçekten oldu. Sömürülen Alevilik oldu, Aleviler Bektaşîler oldu. Bazıları fırsatları kendileri için değerlendirdiler. O da ayrı bir hikâyedir.

Ama ne yazık ki, Alevi Medyası diyebileceğimiz, dergi, gazete, radyo ve televizyon yayıncılığının çok ciddi bir mesafe kat edemediğini söylemeliyiz. Alevi Medyası dar maddi imkânlar yanında, tam profesyonel olmayan bir zihniyet tarafından, işin uzmanlarının dışında insanlar elinde yürüdü, yürümeye de devam ediyor.

Basın, yani medya dediğimiz yapı özgünlük ister. Kurumların dayatmalarıyla, kişilerin baskılarıyla bu işler olmaz. Kuramlara bağlı olarak yayın yapan dergi, gazete, radyo ve televizyonlar tüm toplumun değil sadece belli bir kesimin sesini yansıtabilirler. İşte bugüne kadar olan da budur. Belki de 1966 Temmuz’unda yayın hayatına başlayan Cem Dergisi bu alandaki ilk ciddi sesi. Her şeye rağmen bir boşluğu doldurdu. 1994’de yayınlanan Nefes Dergisi, bu alanda bir nefes olmayı hedefledi, ama orada insan ihtirasları bunu engelledi. 1995’lerde Ankara’daki Radyo Mozaik olayı daha iyi idare edilebilirdi. Cem Radyo radyoculukta bir adım oldu. Barış Radyo kalplerde yer etti...

Yön her kesime seslendi. Daha niceleri... Tümüne emek verenleri büyük bir saygıyla selamlıyorum. Belki bazıları bu işin çok sevmesem de yeri geldiği için söylüyorum, bir söz vardır: “kaymağını yedi”, çoğu insan çalıştığının hakkını bile alamadı. Maalesef Cem Televizyonu birçok kez çalışanları tarafından mahkemeye verildi, davaları teker teker kaybettir. Uzatmayalım, amatörlik, tüm Alevi Bektaşî kurumlarında olduğu gibi Alevi Medyası’nın da yakasını bırakmadı. Bence çok güzel işler yapsa da bu konuda Alevi Medyası sınıfta kalmıştır. Şu anda ise bazı İnternet Haberciliği yapan Alevi siteleri var. Onlar da iyi niyetle güzel çalışmalar yapıyorlar. Ama bence burada asıl sorun Alevilerin kendilerindedir. Aleviler hep başkalarına öykünen, kendi sorununa gerçek anlamda tam sahip çıkmayan, sorunların çevresinden dolanan, biraz da gösteriş meraklısı, makam, mevki meraklısı bir toplumdur. Alevi toplumu gerçekten okumayan bir toplumdur. Alevi toplumu kendi kurumlarını, yazarlarını, akademisyenleri tanımayan, aslında çok da önemsemeyen, günü birlik yaşayan bir toplumdur. Kendi toplumuma haksızlık yapmak istemem. Ama haksızlık yapmıyorum zaten, Aleviler gerçekten kendi kurumlarını yaşatabiliyorlar mı? Kaç yayınevi var bu toplumun? Beni kinayan kınasın gördüğü yerde bir de yumruk atsın isterse; Aleviler boş sohbetlere, içkiye, adam sendeciliğe varan aymazlıklara bu kadar gönül verirseler, bu durum bu toplum adına hiç de iyi olmaz. Bence bu toplum medyanın önemini bilmiyor, okumanın önemini sadece diliyle söyleyen bir toplumla karşı karşıyayız. Gerçekten okumayan bir toplum Aleviler. Bu yanlışlı, bu bir eksikliktir. Duygu ve sevgi dolu olmak yetmiyor, üniversite okuyan gençlerinin bile bu alanda kitap okumadığı bir toplumun sonu ne olur? Elbette vahim olur.

HAYALİM KAFESTE
Fatigül Balcı

Divriği Gazetesi, Ocak Sayısının birinci sayfasında gördüğüm fotoğrafa bakıp kaldım, **“DARÜŞŞİFA KAFESTE”** sevinsem mi, üzülsem mi bilemedim? İlk aklıma gelen soru da “ne kadar kafeste?” oldu. Yazıyı okudum ki bir hayli; yani restorasyon çalışması uzun zaman alacakmış. Yazıyı bir kez, bir kez daha okudum... Tabii ki bir yanım sevinirken, diğer yanım üzüldü. Sevincim o güzelim eserin sağaltılması için yapılan girişimdi. İnsana üzüntü veren bakımsızlıktan bir an önce kurtulması, görkemine yaraşır, hak ettiği ilgiyi, bakımı görmesiydi sevincim. Bir yıl önceki ziyaretimde yine hayranlıkla birlikte hüznü de duyumsadım. Yanımdakilerle konuştum, belediyenin herhangi bir şey yapma yetkisinin olmadığını, bir çivi çakmak için bile UNESCO’nun izni gerektiğini söylediler. Kafese kapatılsa da, sonunda kaderine terk edilmişlikten kurtulduğuna sevindim. İşte bu resmi gördükten sonra, memnuniyetimi de, hayal kırıklığımı da, siz değerli okurla paylaşmak istedim, bir nevi içimi dökme, dertleşme olacak. Üzüncüme gelince, “bencillik” diyeceksiniz belki; ama yıllardır kurduğum bir hayali tam gerçekleştireceğimi düşünüyordum ki, işte bu Kafesle karşılaştım. Üzüntümün asıl nedeni Kafesin kendisi değil de, orada uzun bir zaman kalacak olmasıydı. Hayalimi anlatınca, fazla bir bencillik olmadığını göreceksiniz, laf aramızda zaten insanoğlu yüzde doksan bencildir. İnsan hayal kurarken, var gücüyle de bu hayale hizmet etmeli, yoksa gerçekleşmesi zayıf bir ihtimalden öte gidemez. Özellikle bu dev eser Ulucami-Darüşşifa hakkında araştırmalar yaptım, bilgi sahibi oldum, fikrimi de katınca, ortaya çıkan nüvenin hayalimi gerçekleştireceğine inandım. Bu inançla kolları sıvadım, yapabileceğimin en iyisini yapmaya çalıştım, kılı kırk yardım. Projeyi hazırladım, ortaya çıkardım, Kültür Bakanlığına sundum derken, Kafesi görüyorum... Tabii ki geleceğim sadece. Varlığından gurur duyduğum 13. Yüzyıldan kalma eşsiz bir eser olan Divriği Ulucami ile Darüşşifa için bir şey yapmak, her şeyden önce onurdur benim için, mutluluktur. UNESCO tarafından dünya mirasına

dahil edilen, Dünya Anıtlar Listesinde yerini alan ve bizim önemli bir zenginliğimiz olan bu eserlerin defalarca belgeseli çekildi, planları çıkarıldı, çeşitli biçimde tanıtımı yapıldı; ama çok daha fazlasını hak ediyorlardı. Dahası ne olabilirdi? Yıllardır hayalimdi, bu muazzam eserlerin, ülkemizde ve dünyada daha geniş kitlelere tanıtılmasına bir katkıda bulunabilmek. Bu nasıl olmalıydı? Sanatla, edebiyatla pekâlâ gerçekleştirebileceğimi düşündüm, zaten elimden

sakladığını gördüm, saflığına cerbezeler yüklenen insanın, tözden nasıl uzaklaştığını da... Beni böyle bir hayalin peşine düşüren ve düşüncelerimi temellendiren en önemli unsur da Ulucami’de bulunan (dünyada belki bir eşi daha yok) “Emanet Sandukalarıdır.” Bunlar başlı başına bir ekoldür; bir insanlık, dürüstlük ve namus sembolüdür: Kavramlar anlamını yitirmemiştir o zamanlar, güven, fazilet, hakeverlik, hakkaniyet yaşam ilkesidir, işte hikâye de bu değerlerin ilmeğiyle

gelebilecek olan da buydu ve bu yolla daha geniş kitlelere ulaşma olanağı bulunabilirdi. Bu aynı zamanda, iyi bir şöret ve şaheserler bırakan Mengücekoğulları’na vefa borcumuzdu. Tarihi onurumuz olan Ulucami ile Anadolu’nun ilklerinden (dünyanın ilk tıp fakültelerinden) olan Darüşşifa başlı başına birer sanat harikası olsa da, edebi ve görsel sanatla birleşerek hikâyesini anlatıp, sırrını paylaşınca bambaşka biçimde gösterecektir kendini; çok hoş bir yapıt çıkacaktır ortaya. Her unsur yerli yerini bulunca iyi bir kreasyon olabileceğine yürekten inadım. İşlediğim cevherin kıymetli oluşu, başarısını da, şansını da arttıracaktı kuşkusuz. Tabii aksi de mümkün, ama ben ülkemin, doğduğum bu yörenin değerlerini sahiplenmek, tanıtmak adına görevimi yapmış olurum en azından. Asırlardır varlığını koruyan, günümüze ışık tutan bu değerler ve onları tarihe armağan edenlerin izleri hâlâ gurur ve heyecan uyandırıyor, buna kayıtsız kalınmamalıdır. Dönemi ele alırken, her devrin kendine özgü ne güzellikler

örülmüştür. Sandukaların efsanesini öğrendiğim gün, o yüzyılda yaşayanlara çok büyük saygı duydum; yalnızca bize has bu tarihi saygınlık unutulmamalı, dedim. Söz konusu 13. Yüzyılı araştırıp, güvenilir kaynaklardan beslenerek hakkıyla bir çalışma yaptığımı inanıyorum. Elimde bulunan som altını, bir kuyumcu hüneriyle, titizliğiyle eşsiz bir mücevhere dönüştürecekimden emindim, yeter ki malzemen altın olsun. Bu nadide eserleri tarihe armağan eden, borçlu olduğumuz insanlar da bir o kadar değerlidir: Divriği Mengücek Beyi olan Ahmet Şah’ın geçmişi övgüyle doludur; iyi yetişmiş, ileri görüşlü, adaletli, akıllı bir yöneticidir. Anadolu’da kaos yaşanırken, savaşlar yapılırken o, topraklarını cennete çevirmiştir. Bu devirde henüz yapılmayan, birçok yeniliği uygulayan odur. Bu iki önemli eser dışında, camiler, medreseler, hanlar, hamamlar, çeşmeler, köprüler, yaptırmış; köylere suyu, şifa yurtları yaptırmıştır (**çocukluğumda, “Ahmet Şah Suyu” denirken zemzem gibi algılanırdı**).

Amcazadesi ve kayınpederi olan, 63 yıl tahtta kalan Mengücekoğlu Fahreddin Behramşah da, Erzincan’ı kültür, ticaret merkezi haline getirmiş, Avrupa’ya şap ve değerli kumaş ihracatı yapmış, meslek loncalarını kurmuş, refah içinde yaşatmıştır halkını. Devrin ileri gelenlerini, bilgilerini, sanatçılarını himaye etmiştir. Horasan’dan Anadolu’ya gelen Bahaeddin Veled’e medrese kurmuş, 4 yıl misafir etmiş, Mevlâna Celaleddin Rumi 5-6 yaşlarındadır. Ahmet Şahın eşi Turan Melek Hatun, Darüşşifayı, Erzincan melikesi olan annesi İsmetiye Hatunla birlikte yaptırmıştır. Bu şöhretli, güzelliklerle dolu bir tarihi yaşatmak, geçmişimizi tanımak, bilmek adına böyle bir çalışma yapmak istedim. Milli hazinemizdir geçmişiz; bu hazinenin korunmasında bir katkı, emeğim olursa ne mutlu bana. Anadolu Selçuklu Devletine bağlı olarak 12.-13. yüzyılda hüküm süren Divriği Erzincan Mengücek Beylikleri, anılmaya değer saygın bir tarih bırakmıştır ardında; barışçıl, adil, yenilikçi ve bilime hizmet eden yöneticileriyle ünlüdür. Geçmişte önemli bir yere sahip olan bu insanları yakından tanımak, unutmamak, onların tarihteki duruşunu, yaşamını, erdemini, dürüstlüğüne öğrenmek, bilmek, bugünüme rehber, referans olacaktır. Tüm bu veriler dayanarak adını “KİTAB-I AŞK” koyduğum bir edebi metin kurguladım, uzun metrajlı film senaryosu olarak yazdım. Edebiyat ve tarih sentezi olan bu proje, yolunun, şansının açılmasını, Kafesin kalkmasını beklemektedir. Hayalimi anlatıp, kırıklığım olan Kafese değindikten sonra özetleyecek olursam; tüm bu güzel tarih ile onu bize armağan edenlerin bir sinema filmiyle taçlanmayı da hak ettiklerini düşünerek senaryosunu yazdım. Böylece kendi öz tarihimizi farklı görselliklerle tanımanın, içselleştirmenin hazzını, ayrıcalığını da yaşamış olacaktık; umarım gerçekleşir. Üzüldüğüm taraf ise, hayalimin hakikat olmasını, şu anki Kafesin engelleyeceği ya da çok geciktireceğiydi. Geç olsun da güç olmasın umuduyla... Bu arada, üzüncümü hafifletmek için, film senaryosunu roman olarak yazmaya başladım. Tüm bu değerler, güzellikler arasında keyifli, uzun bir yola çıkmış bulunmaktayım.

TOPLUM

Prof. Dr.
Gülümser Heper
hepergulums@gmail.com
Selçuklu Mirası

Selçuklu Mirası Sivas ve Divriği Hastaneleri’nin İniltileri?
Bir toplumun Dünya Tıp Tarihi’ne geçmesi, asırlar boyunca eserleriyle, bilimsel katkılarıyla anılması için her şeyden önce gerçek bir kültürün temsilcisi olması gerekir. Tarihte Sivas ve Divriği, bunu başarmakla kalmamış, yarattığı tarihi değerleri onca zulme rağmen günümüze kadar ulaştırmayı başarmıştır. Dünya Tıp Tarihi bilindiği kadarıyla Mısır’da başlar. Ardından Yunan Tıbbı, Roma Tıbbı ve Bizans Tıbbı gelir. Tam bu noktada Batı, Tıp Tarihi’ndeki önemini kaybeder ve tarih İslam Tıbbı’nın ve Türklerin eline geçer. Yaratılan eserler o kadar önemlidir ki Batı’da dahi 18. yüzyıla kadar varlığını tescil eder. Sorun, verilen eserlerin, yapılan katkıların çoğunlukla Arapça, daha az oranda ise Farsça yazılmasıdır. Bu durum, büyük bir kültürün katkısına ilişkin spekülasyonlara yol açmış da, onun varlığıyla ilgili kuşku uyandırmayı asla başaramamıştır. Sivas ve Divriği’nin Tıp Tarihi’ne katkıları eşsizdir. Sivas’ta birinci Keykavus Hastanesi, hükümet konağı civarındaki medreseler sokağında, Darülhadis denen çifte minarenin karşısındadır. Şu an sadece büyük dış kapı, altı kemerli revak ile çevrelenmiş, nihayetinde divanhane bulunan iç kısım sağlam kalabilmiştir. İzzüddin Keykavus evvel bin Keyhüsrev tarafından 1210-1219 arasında inşa edilmiştir. Burası hem hastane hem de tıp eğitimi veren bir okuldur. Divanhane olarak isimlendirilen bölüm, muayenehane ve ameliyathane olarak kullanılmıştır. Mevcut ocak yerinin üstünde tam belli olmayan güneş ve ay şekli vardır. Darüşşifanın sol yanında bugün mevcut olmayan Tıp Medresesi vardır ki Selçuklu döneminin bu eseri Anadolu’daki eserlerin en göz alıcısı olup Üniversite vasfındadır. Zamanında 500 kadar öğrenciyi barındıran, eğitim veren, yaklaşık 120.000 nüfuslu Sivas halkına hizmet eden bu okulun, kurucusu İzzüddin Keykavus’un vasiyetine rağmen yok olması tarihe bir utanç olarak geçmiştir. Divriği’deki Darüşşifa ise Prenses Turan Melik tarafından 1228’de yaptırılmıştır. Turan Melik, Fahreddin Behram Şah’ın kızıdır. Hastane muhteşem bir Selçuklu eseridir. Müstakil bir binadır. Ortasında bir çeşme, sağ ve solda içi boş dehlizler, her iki tarafında ikişer yassı oda vardır. Karşıda büyük bir divanhane olup, yanlarında birer büyük oda vardır ki tamamı sekiz oda ve üç eyvandan oluşur. İçerisinde maaşlı çalışan hekimlerin, cerrahların, kehhalların (göz hekimleri), saydalanilerin (eczacı) çalıştığı ve tamamen ücretsiz tedavilerin yapıldığı bu hastaneler Dünya Tıp Tarihi’ne adını yazdırmış; gelecek nesle emanet edilmiş kurumlardır. Ancak Osmanlı’nın bile kısmen de olsa sahip çıktığı bu eserlere ne yazık ki Cumhuriyet Türkiye’si sahip çıkamamıştır. Tüm çabalara inat tahribat sürdürülmekte; eserler kimi zaman bir dinlenme yeri, kimi zaman özel ticari merkezler olarak kullanılmaktadır. Bugün bu eserlerin perişan halleri yüreğimizi burkuyor. Ne devlet ne de yerel yönetimler bu kültürel değerleri koruyabilmektedir. Yapılan ekler, restorasyonlar elde kalanı da bozmaktadır. Bir tarihi parasal ölçülerle değerlendirerek küçük ticari çıkarlara teslim etmek tam anlamıyla vandalizmdir. Bahçesinde suni havuzlar yapılmış, hasta odaları ticarethaneye dönüştürülmüş, türbeleri harap vaziyetteki Darüşşifalar adeta ıstırap içinde inlemektedir. Ne devletin ne de tekil insanların sahip çıktığı bir kültürün; yönetim, mimari, insanlık yönünden tarihsel çıkarımlar yapılabilecek bu vakfiyelerin harabiyeti, çürüyen değerlerimizi resmediyor. Bir halkın kendi kültürel değerlerini bilmemesi, var olanı koruyamaması tam bir çöküş alametidir. Unutmamalıyız ki kültür çökerse ulus ayakta kalamaz.

BAŞSAĞLIĞI

Divriği Gazetesi Yazarlarından Sayın Süleyman Zaman’ın Babası

Rıza Zaman

hakka yürüdü. Ailesine, yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz. Devri daim olsun

Ayhan Aydın, İsmail Asil, Saadet Bayar, Yahya Kemal Bayar

26 Şubat 2018

Divriği Gazetesi
Banka Hesap Bilgileri

Yahya Kemal Bayar adına
IBAN:TR66 0006 7010 0000 0091 1860 88

POSTA ÇEKİ HESABI: SADET BAYAR:09548784

Gençlere eğitim desteği

EĞİTİME TAM DESTEK

Sarpan-Yuva Köy Derneği' eğitim destek için Dayanışma Gecesi düzenledi. Gece 17 Şubat Cumartesi Günü Topkapı LaBella Salonu'nda yapıldı. Geceye DKD Başkanı Cafer Yıldız ve yönetim kurulu üyeleri, Ölçekli Köyü Derneği Başkanı Kaya Demir, Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler, Karakale Köyü Derneği Başkanı Mecnun Aydoğan, Divriği Gazetesi İmtiyaz Sahibi Saadet Bayar ve çok sayıda dernek üyesi katıldı. Dayanışma Yemeği'nin gelirleri ihtiyaç sahibi öğrencilere burs olarak verilecek. Dayanışma Yemeği'nde Dernek Başkanı Sait Dönmez ve DKD Başkanı Cafer Yıldız birer konuşma yaptılar.

GÜNDE 1 LİRA KUMBARAYA ATIN

Sarpan-Yuva Köy Derneği'nin düzenlediği gecenin gelirleri ihtiyaç sahibi öğrencilere aktarılacak. Dernek Başkanı Sayit Dönmez, gecede yaptığı konuşmada şunları söyledi. "Dernek olarak çeşitli ekonomik sorunlarımız

çalışmalarından bahsederek, "Köyde çeşitli çalışmalar da yapıyoruz. Köy Okulunu Hizmet binası yaptık gayet güzel oldu. Kuraklıktan kaynaklı olarak köyün içme suyunu zenginleştirmek için çeşitli çalışmalarımız var. Biliyorsunuz Köy Muhtarımız yeni dönemde aday olmayacak. Sizlerden bir kişi bu görevi üstlenmeli, çünkü köyümüz bizim için çok önemli" dedi. Daha sonra DKD Başkanı Cafer Yıldız'a söz verildi. Yıldız

Sarpan-Yuva Köyü Derneği'nin düzenlediği "Eğitime Burs Desteği" adı ile yaptığı Dayanışma Yemeği 17 Şubat Cumartesi Günü Topkapı LaBella Salonu'nda yapıldı. Geceye

hepimizin Hızır gibi merhametli ve hoşgörülü olması lazım, bu güzel ve yol gösterici bir cümle. Evet hepimizin birer Hızır olması lazım, başka bir seçeneğimiz yok" dedi. Yüzlerce kişinin katıldığı "Eğitime Destek Gecesi" barış ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberlik içinde geçti.

Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi

DKD Başkanı Cafer Yıldız, Köy Derneği Başkanları ile çok sayıda kişi katıldı. Gecenin açılış konuşmasını dernek başkanı Sayit Dönmez yaptı.

olsa da bunu bir şekilde aşıyoruz. Sizlerden istediğimiz şu? Sizlere dağıtacağımız kumbaralara cebinizdeki metal paraları az çok demeyin, zaman zaman atın. Biriken bu paralar bir öğrencimizin gelecek hayallerini kuracak" dedi. Sayit Dönmez konuşmasının devamında derneğin

konuşmasında köy derneklerinin önemini altını çizerek "derneklerinize sahip çıkmanız güzel bir girişim. Bunun yanında DKD'ye de katılarak destek vermenizi arzu ediyoruz. Bizlerin birbirimize destek olmaya ihtiyacı var. Biraz önce Ovacık Köyü Derneği'nin Hızır Cemi'ne katıldım. Oradaki dede,

Çayören için iyi bir dayanışma

Divriği Çayören Köyü Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Yemeği 10 Şubat Cumartesi Günü yapıldı.

BİRLİK ve BERABERLİK İÇİN BULUŞTULAR

Köyü Derneği Okmeydanı Premium LaBella Salonu'nda Dayanışma Yemeği düzenledi. 10 Şubat Cumartesi Günü düzenlenen Dayanışma Yemeği'ne DKD Başkanı Cafer Yıldız, Birestik Köyü Derneği Başkanı Cemal Aydoğan, Palha Köyü Derneği Başkanı Haydar Aslantepe, Tuğut Köyü Derneği Başkanı Nevzat Gündoğdu, Karakale Köyü Derneği Başkanı Mecnun Aydoğan, Haşke Köyü Derneği Başkanı Cihan Erdoğan, dernek yöneticileri ile Çayören Köylüleri katıldı.

Gecenin açılışı Çayören Köyü'nün gençlerinden oluşan Folklor ekibinin oyunları ve coşkuyla başladı. Daha sonra dernek Başkanı Selehattin

Topalalioğlu gençlere sözvermenin daha önemli olduğunu söyleyerek genç bir üyeyi konuşturdu. Sonra kendisinde kısa bir konuşma yaptı. DKD Başkanı Cafer Yıldız'a söz verildi. Çayören Köyü Derneği Başkanı Selehattin Topalalioğlu gecede yaptığı konuşmada dostluk ve dayanışma mesajları verirken, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, köy derneklerinin çalışmalarına değindi. Yıldız konuşmasında şunları söyledi, "Köy derneklerimizin çalışmalarını yakından takip ediyoruz.

Güzel faaliyetler yaptıklarını biliyoruz. İnaniyorum ki DKD ile Köy Dernekleri birlikte çalıştıkları kalıcı ve güzel şeyleri birlikte yapabiliriz" dedi. Çayörenli Kadınlardan oluşan koro Divriği Türküleri ile oyunlarını sergiledi. Arguvanlı Mesut Salman ve Divriğili Aslıgül Ay türkülerle halaylarla Çayörenlileri coşturdu.

Haber: Divriği Gazetesi

Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti

Mehmet Diktaş
0532.283 82 35

**YILTAŞ
SİGORTA**

www.yiltassigorta.com.tr

Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han
No: 101/46-47 İskitler / Ankara

Pbx: 0312. 384 67 26
0312. 341 18 26
Fax: 0312. 341 58 27

yiltas58@hotmail.com - yiltassigorta@hotmail.com

mart
Dünya Emekçi Kadınlar Günü

**8 MART
DÜNYA EMEKÇİ
KADINLAR GÜNÜ
KUTLU OLSUN**

Eşit yurttaşlık temelleri üzerine kurulmuş Türkiye Cumhuriyeti'nin eşit ve özgür bireyleri olarak kadınların ekonomik ve sosyal alanda daha fazla yer alması umuduyla 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜnü kutluyorum.

Dr. HANDAN TOPRAK BENLİ
AVCILAR BELEDİYE BAŞKANI

ÖNCE İNSAN

facebook.com/avclarbelediyebaskanligi
twitter.com/avclarbel
instagram.com/avclarbelediyebaskanligi

www.avclarbel.tr
444 6 989

KÖY DAĞARCIĞI
Hazırlayan: Saadet BAYAR
bayarsadet@gmail.com
www.divrigi.com.tr
divrigigazetesi@gmail.com
0532 327 19 58

Bu sayfada yayımlanmasını istediğiniz, değerli bulduğunuz, şiir, fotoğraf gibi belgeleri bizlere ulaştırabilirsiniz bu sayfada yayımlanır.

KISSADAN HİSSELER

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN DERSİM SEVDASI

“Dert gezer derman gezer itikattadır nazar”

Mustafa Kemal Atatürk; Başbakan İsmet İnönü'yu maka-mına çağırır. "Sen bana Dersim ahalisindeki olaylar için “vakii adliye” demiştin. Hâlbuki katliamdan söz ediyorlar, nedir bu olayın aslı?” diye sorar. Başbakan İsmet İnönü, Atatürk'e dönerek; "Paşam söylediklerim doğrudur. Vakii adliyedir. Söyleyenler doğru söylemiyorlar," diye yanıtlar. Atatürk de İsmet İnönü'ye dönüp, "Dersim'e gideceğim, mahallinden olayı inceleyeceğim," der. İsmet İnönü, "Paşam siz hastasınız, tedavi görüyorsunuz," der. Atatürk, İnönü'ye dönerek; "Dersim hadisesi benim hastalığımdan daha önemlidir," der. Mustafa Kemal Atatürk, 1937 yılında Dersim dağlarına gelip Dersim'de araştırma vs. incelemelerde bulunur.

Ankara'ya dön-dükten sonra Fevzi Çakmak'la görüşür. Bu görüşme esnasında Atatürk, Fevzi Çakmak'a dönerek; "Paşa siz bana dediniz ki; Dersim hadisesi vakii adliyedir. Hâlbuki Dersim'e gittim, gördüm. Vakii adliye değil, orada çoluk çocuk ve kadın demeden herkes öldürülmüştü. Bu basit bir mesele değildir." Fevzi Çakmak, Mustafa Kemal Atatürk'e dönerek şöyle dedi: "Dersim Alevi olduğu için bunun üzerinde durduk. Dersim sosyal bir çıbandır. Gereken yapılmıştır. Başka söylenecek lafım yoktur." Mustafa Kemal Atatürk, "Ama Kürdistan'da çoluk çocuk ve kadın öldürmediniz... Kürdistan'a gösterdiğiniz anlayışı neden Dersim için göstermediniz?" diye Fevzi Çakmak'a sorar. Bunun üzerine Atatürk, İsmet Paşa'yı Başbakanlık'tan ve Fevzi Çakmak'ın da Genel Kurmay Başkanlığı görevinden alınması için emir verir. İsmet İnönü Başbakanlık görevinden 20 Eylül 1937 tarihinde istifa eder. 25 Ekim

Hazırlayan: Ali Adil Atalay (Vaktidolu)

1937'de Başbakanlık görevine Celal Bayar getirilir. Uç ay sonra da Fevzi Çakmak görevden alınır. Ali Çetinkaya yerine kayyum olmak üzere tayin edilir. Mustafa Kemal Atatürk, Dersim ile ilgili olarak Genelkur-may'ın Çakmaklı odasındaki özel defterinde de "Dersim benim sevdamdır!" cümlesi yazıldığı bilinmektedir. Ancak son yıllarda defterin zayı edildiği ve akıbeti hakkında çeşitli yorumlar ve söylentiler yaygındır. Mustafa Kemal Atatürk, 1934 yılından sonra çok önemli evraklarda imzasını esirgemezken Dersim katliamı gibi önemli olayda imza değil, kaşe kullanılmıştır. Kaşe, mü-hür kullanması tartışmalıdır ve düşündürücüdür. Verilen ce-vaplar inandırıcı değildir. Mustafa Kemal Atatürk'ün Dersim katliamında ihmali vardır. Ancak esas Dersim katliam sorum-lularının cevelleri 1980'de yok edildi. Kaynak: Arşiv Müdürlüğü (dönemsel görev yapan müdürler)

devlet adamlarını işaret etmektedir. Dersim katliamında ölü sayısı 13 bin 160 kişi gösterilse de aslında 37 bin 680 kişinin öldürüldüğü veya kaçkın hale geti-rildiği daha gerçekçi bir ifadeyle kabul görmektedir. 14.441 kişinin sürgün edildiği belgelerden anlaşılmaktadır. 1965 yılında Dersim'le ilgili infaz evrakları ve cephanelik yoğultum (azaltın) tutanakları yakıldı. 1937–1938 yıllarında da Dersim'e yapılan uçak sortileri (tayyare sortileri) cetvelleri 1980'de yok edildi. Kaynak: Arşiv Müdürlüğü (dönemsel görev yapan müdürler)

DİVRİĞİ'DE KULLANILAN

Kelime

Azık: Yiyecek
Bükre: Çıkrığın içine takılan kemik
Cambaz: Hayvan alıp satan kişi
Çalgan: Buğday yıkama yeri
Döşürücü: Dilenci
Ekti:Başkasından birşey isteyen
Elenti: Cılız buğday
Gümenli: Hamile
Hotik: Zehir, dert, yara
Hışırdım: Meyvenin bolluğu
İyeşmek: Sürtüşme, zıtlaşmak
Kursaklı: Onurlu
Kürtük: Kuytudaki kar birikintisi
Küfle : Tandırın altındaki hava deliği
Mitrip: Cimri, eli sıkı kimse
Mustur: Çekingen
Zilingir: Uykusuz
Sand: Soku taşı
Pağaç: Değirmende yapılan çörek

Selçuklu Kartalı/Divriği
Fatma Pekşen -Müjgan Üçer

Deyim

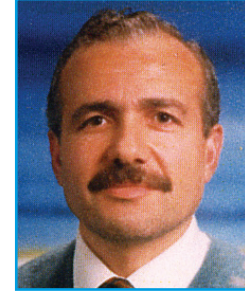
Azma Kavak Gibi Uzamak
Bol elli, bostan gönüllü
Emiceklik Vermek
İt Tuzlamak
İndir Etmemek
Pisik Sirke İçer mi?
Sam Çalmış Dut Gibi
Sumat Çekmek
Yağlı Ballı Olmak
Yumurtaya Nal Çakar
Yel Önünün Kengeri
Yoğurt Çalmak
Eleği Kepeğine Karışmak
Çömçeyle Deve Sulamak
Baba Boyu Açmak
Yılan Kırkan
Umsuluk etmek
Şeytan Çarığı Parçaladı
Kuyruğa Düşmek

Sivas'ta Sözlü Gelenek
Müjgan Üçer

Atasözü

Altın ateşte, insan mihnette belli olur
Bir kazanda iki baş kaynamaz
Çece bak, çerçeveye bak
Dost yüzünden utanır
Ev eksigi, dev eksigi
Gön karası değil, gün karası
Güzel göz için, akıllı gönül için
Her ağaçtan kaşık olmaz
Herkesin bir derdi var, değirmencininki de su
İğne var,bükre de var,onu eğiren forgdı da var
İnek öldü,habım soğudu
Kaşıkla yedirip, sapı ile göz çıkarır
Leş nerede ise karganın kanatları sızlar
Mart yağar Nisan öğünür,Nisan yağar Mayıs öğünür
Mudara dirlik,çıkılmaz can
Oldu olacak, kırıldı nacak
Öte git, gözüne tütün gitmesin demedik
Rençberın karnını yarmışlar,kırk tane gelecek yıl çıkmış

Sivas'ta Sözlü Gelenek
Müjgan Üçer

İsmail Çınar

cinar-i@hotmail.com

Cematler Masumdur.!

Giderek artan saçma sapan dini söylemlere karşı toplumda yükselen tepkiler üzerine iktidar sahipleri, nihayet, olumlamadıklarını açıklamak zorunda kaldılar. En son Nurettin Yıldız adındaki bir din simsarının sözlerinin toplumdan çok büyük bir tepki alması üzerine, iktidar ses verdi ve müdahale edilmesini istedi. Ertesi gün basından öğreniyoruz ki, Nurettin Yıldız hakkında soruşturma açılmış? Peki şimdi haklı olarak şu soruyu sormak bir vatandaş olarak hakkımız değil mi? Eyy soruşturma başlatan savcı ya da savcılar, iktidar, “müdahale edilsin” demeden önce siz ne iş yapıyordunuz? Nurettin Yıldız ve benzerlerinin saçmalıkları yıllardır ayyuka çıkarken sizlerin kulakları neden acaba duymuyordu? Diye sormak bu ülkede yaşayan her vatandaşın hakkı olsa gerektir. Devletin bu suskunluğudur ki, bu gün bu çağdışı cemaatçi örgütlenme bütün ülkeyi örümcek ağı gibi sarmıştır. Bununla ilgili bir araştırmaya göz atacak olursak; “Star gazetesi tarafından Andy-AR'a 10-20 Mart 2017 de yaptırılan bir araştırmaya göre, “cemaatlere biraz yakınlığım var” ya da “herhangi bir cemaat mensubuyum” diyenlerin toplam oranı % 16. Bu durumu şöyle yorumluyor: Bu oran 75 milyonluk bir nüfus üzerinden yaklaşık olarak 12 milyon’a tekabül eder. Bu sayı ağırlıklı olarak Nur cemaatinde yoğunlaşmaktadır. Cemaat mensuplarını yüzde 25’i Fethullah Gülen, yüzde 20’si de Nur cemaatine bağlıdır,” diyor. Bu araştırmadan da görüleceği gibi, denetimsiz ve kontrolsüz bir şekilde rahatça örgütlenen bu yapıların birçoğunun da yabancı istihbarat örgütlerinin ağında geliştiğini görüyoruz. Bunun en somut örneği Gülen cemaati örgütlenmesidir. 75 milyon nüfuslu bir ülkede 12 milyon nüfus 21. Asırda saçmalıklarla dolu bir din anlayışını topluma yaymaya çalışması ve bunların yayılmasına da ülke yönetimi uygun bir iklim oluşturmışsa tehlikenin büyüklüğünü görmemek saflık ya da iyi niyetlikle izah edilemez. 12 milyon nüfusun oy potansiyeli düşünüldüğünde iktidar olanların ne uğruna bunları hoş gördüğü de anlaşılmaktadır. Yine basına yansıyan bazı anketlere göre 200 bin üzerindeki bir kesimin radikal gurupları desteklediklerini ifade etmeleri tehlikenin boyutlarını çok iyi izah etmektedir. O durumda biz İŞİD’in kaynağını dışarıda aramamız saflık olmaz mı? MAK danışmanlık şirketinin 12-18 Haziran 2017 tarihindeki araştırmasına göre ise; “İslam ülkelerinin (Hristiyan ülkelerin dini lideri papalık gibi) HALİFELİK benzeri bir dini liderliğe ihtiyacı olduğunu düşünüyor musunuz? Sorusu’na araştırmamıza katılanların % 54 ü EVET derken, % 40 u HAYIR demekte, %6’sı ise kararsız ya da görüş yok demektedir”. Demokrasinin olmadığı ülkelerde bu tür cemaatlerin yoğun bir şekilde çoğalması, kapitalist sistemin sömürü argümanlarından biridir. Türkiye’deki kimi cemaatleri sıralarsak; Menzilciler, Süleymancılar, Gülençiler, Iskender paşa cemaati, İsmail ağa cemaati, Hizb’ut tahrir, Galibiler, İcmalciler, Tillocular, Cerrahiler, Işıkcılar, Melamiler ve Nakşibendi’ciler bunlardan bir kaçıdır. Tüm bu cemaatlerin bir liderleri var ve yalnızca o liderin söylediklerine itibar ederler. Diğer bir deyimle akıllarını bu cemaat liderine kiraya vermişlerdir. Bu durum cehaleti beslemektedir. Cehalet ise ülkeyi ve toplumu felakete sürüklemektedir. Bu gün cemaatlerin toplumla çok yönlü ilişkileri bulunmaktadır. Medyadan-eğitime, Kültürden ekonomiye kadar toplumu etkileyebiliyorlar. Bu sonuçlara bakarak, asıl suçlu bu cemaatlermidir? Yoksa bunların gelişip büyümesi için, uygun ortamı hazırlayan sistem midir? Bence Cemaatler masum, onlara göz yumanlar suçludur. Ne desiniz?

Yeni Sivas Tur

Divriği’ye Gitmek Artık Çok Kolay

Ankara 0312 364 99 91
İstanbul 0212 658 08 21
Sivas 0346 226 18 64
Divriği 0346 418 24 27
Kangal 0346 457 24 11
Zara 0346 816 44 72
İmranlı 0346 861 26 40
Çetinkaya 0346 477 61 75
Hafik 0346 841 25 49
Ulaş 0346 781 25 80

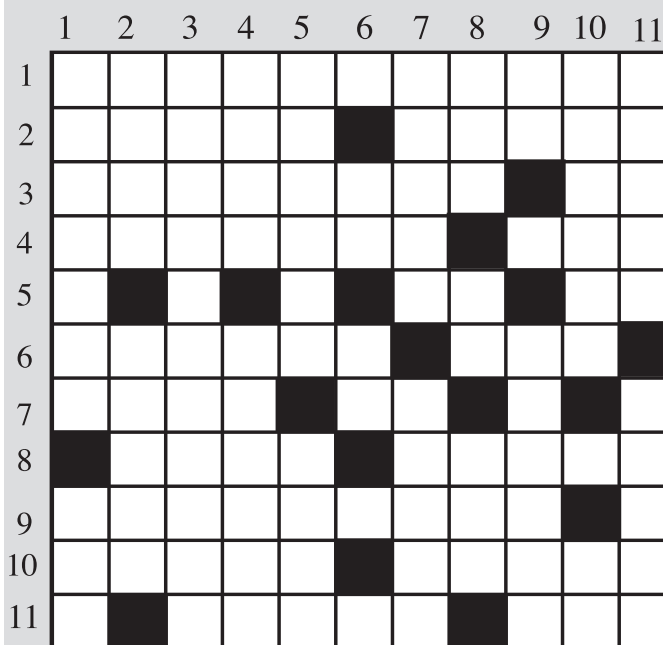

Divriğililerin Öz Malı

www.yenisivasturizm.com

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

Soldan Sağa 1)Şair 2) Bir pamuk türü - Hafif Müzik Sanatçısı Yıldız 3) Alınan, gücenen-Beyaz 4) Büyük kara parçası, Kıta - Ağabeyin kısıacası 5) Uzaklık ifadesi - Mağara 6) Edebiyatçı Halide Edip - Afrika'da bir nehir 7) Kuran da bir sure - İlaç 8) Savaşmak için kururlan yüksek duvarlı geniş yapı -Yunanistan'ın başkenti 9) Divriği'nin bir köyü 10) Bir şeker türü - Çok bilmiş 11) Rus devrimci, devlet adamı

Yukarıdan Aşağıya 1) Şarkıda tekrar -Kışın yağar 2) Oyuncu Filiz - Her işi zamanında yapan 3) Zara İlçesinin ünlü Halk ozanı 4) Soğu ile sıcak arası - Anne, ana 5) İspanya da liman kenti- Sağlıklı,sihhatli 6) Gram'ın imi - Bir nota 7) Emre uyma - Cami, çerçeveyi tutturmaya yarayan karşım 8) Nefret - En kısa zaman-İstem dışı hareketler 9) Kısaca Mili Litre - İnanç, inanma 10) Dağırlıngıcı -Bir nota 11) Şair, sunucuKarabey - Doğru Olmayan

Önceki bulmacanın cevabı
Soldan Sağa 1) Metin Oktay 2) Ümit - Ler-Aa 3) Neriman 4) İlam - Nafaka 5) Nakarat 6) Öz - Tok-Rana 7) Zat - Ekmek 8) Karataş-As 9) Ufak-Kibrit 10) Kilit - Ama 11) Ceket- İniş
Yukarıdan Aşağıya1) Münir Özkul 2) Emel - Zaaf 3) Tiran -Trake 4) İtimat - Akik 5) Kort - Le 6) Olanak - Akit 7) Kenar - Eşit 8) Tr - Fark 9) Katamaran 10) Ya -Nesimi 11) Avanak - Taş

Kol kola dayanışma

Divriği Karakale Köyü Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Yemeği 10 Mart Cumartesi Günü Çağlayan Akvaryum Salon'da yapıldı. Sunuculuğunu Ovacık Köyü Derneği Başkanı Birkan Özcan'ın yaptığı geceye Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Köy Dernek Başkanları ile dernek üyeleri katıldı.

Köyü Derneği Başkanı Cihan Erdoğan, Ziniski Köyü Derneği Başkanı Hakkı Özbek, İmirhan Köyü Derneği Başkanı Ali Yıldız, Güllüce Köyü Derneği Başkanı Müslüm Kaya, Birestik Köyü Derneği Başkanı Cemal Aydoğan, Palha Köyü Derneği Başkanı

Divriği Karakale Köyü Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Yemeği 10 Mart Cumartesi Günü Çağlayan Akvaryum Salon'da yapıldı. Sunuculuğunu Ovacık Köyü Derneği Başkanı Birkan Özcan'ın yaptığı geceye Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Köy Dernek Başkanları ile dernek üyeleri katıldı.

başkanı Mecnun Aydoğan yaptı. Aydoğan konuşmasına 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü anarak başladı. Aydoğan konuşmasında dernek faaliyetlerini anlatarak "Derneğimiz 24 yıl önce kuruldu. Kuruluşa emeği geçenleri

İstanbul'da fazla bir faaliyet göstermesek de, köyümüz Karakale ye önemli çalışmalar yaptık. Köyümüzde bulunan Ağcababa Türbemize yemekhane, Mutfak, kiler ve kadın ver erkekler için ayrı ayrı olmak üzere tuvaletler

teşekkür etti. Gecede DKD Başkanı Cafer Yıldız'a söz verildi. Yıldız konuşmasında dostluk ve dayanışma mesajları verdi. Karakale Köyü Derneği'nin düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Gecesi'ne katılanlara

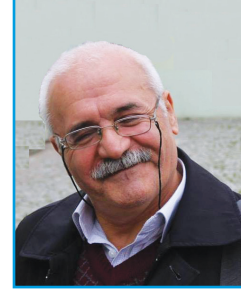
Haydar Aslantepe, Çayören Köyü Derneği Başkanı Selehattin Topalalıoğlu, Tercan Çadıkaya Köyü Derneği Başkanı, Çekmeköy Cemevi Başkanı Mehmet Yıldız katıldı. Gecenin açılış konuşmasını dernek

saygıyla anıyorum. Ben 2009 yılından beri Karakale Köyü Derneği'nin başkanlığını yapmaktayım. Çağlayan da bulunan dernek binamızın imar ve tapu sorunları vardı, bütün sorunları çözerek tapumuzu aldık.

yaptırdık. Bunun yanında Köy Okulumuzu onarak hizmet binası olarak kullanılır hale getirdik, etrafını istinat duvarı ile çevirdik. Köy Çeşmesi'ni yaptık" dedi. Aydoğan yaptıkları işlere maddi destek olan köylülerine de ayrı ayrı

köylerin unutulmazı "Kavurga" ikrâm edildi. Gecede DKD Halkoyunları ekibi Divriği Yöresi oyunlarını sergiledi.

Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

Toplumsal Yaşamda Kadın

Zamane Köşesi

Doğanın en temel yasası "eksiklik yasasıdır". Bundan dolayıdır ki doğa kaotik yapıdadır ve karışıklık üretir. Her karşıt eksiktir ve eksik olan tamamlanmak için kendisini tamamlayacak olana yönelir ve onu kendisine çeker. Bu anlamda kadın ve erkek iki karşıt güçtür. Bu anlamda tek başına kadın da, erkek de her zaman eksiktir. Evrensel varoluşun özünde de "eksiklik yasası" vardır. Bu eksiklik yasası gereği, eksik olan kendini tamamlamaya yönelir ve kendisini tamamlayacak karşıtını (eşini) bularak kendisine katar ve böylece kendi bütünlüğünü sağlar. Bu anlamda kadın erkeğin, erkek de kadının nedeni ve tamamlayandır. Çünkü bu iki karşıt güç birleşerek genetik anlamda kendi türünün devamını sağlar. Bu "süreklilik yasasıdır". Bu yasa da karşıtlar eşittir. Böyle bakınca kadın ve erkek birbirinin eşidirler. Eş demek "eşit" olan demektir. O zaman "eşit" olması gereken kadın ve erkek arasında ki bunca farklılık neden doğmuştur? Bu tamamen toplumsal değerler ve kültürel olguların bir sonucudur. Bunun temelinde üreten-tüketen karşıtlığı vardır. Bu anlamda üreten, türün devamını sağlayan, doğurgan olan kadındır. Doğa kadını daha avantajlı ve daha güçlü kılmıştır. Nitekim insanlığın daha toplumsallaşmadığı ilkel dönemlerde kadın topluluğa egemendi. İnsanlığın toplumsallaşması Neolitik (tarım) çağda hız kazanmış ve o dönem de mülkiyet kavramı da doğmaya başlamıştır. Mülkiyet kavramı aynı zamanda sahiplenme işlevini de var kılmış ve mülkiyetle birlikte, toprağı, hayvanları sahiplenilen ve bunlar bana ait diyen insanların var olmaya başlamış ve bu bağlamda bir toplumsal yapı oluşmuştur. Bu aile biçimi erkek egemenli bir aile yapılanmasıdır. Bu toplumsal yapı, kadını ikincil konuma itmiş ve karar alma mekanizmasından uzaklaştırmıştır. Binyıllardır kadın erkekten daha gerilerde ve daha az değerde görülmüş ve bazen erkeğin (cariyesi, kölesi, onun tatmin aracı" vs. olarak değerlendirilmiştir. Bu çok inan dışı davranıştır. Çünkü erkekle kadın ikisi birden insan soyunu oluşturur. Bugün gelişmiş çağdaş ülkelerde kadın ve erkek aynı eşit haklara sahip olarak görülür. Ama gelişmemiş çağdaş kalmış, insani değerleri yavaşatmayan geri ülkelerde "kadın" insan gibi yaşamaktan çok uzak kalmıştır. Kadının bu olumsuz duruma

düşürülmesinde dinlerin, inançların, tutucu etik değerlerin ve baskıcı erkek egemenliğinin çok önemli payları vardır. Oysa şurası bir gerçek ki kadınlar da erkekler kadar eşit haklara sahiptir. Ve sahip olmalıdır. İnsan olmanın en temel belirleyeni budur. Kadın toplumsal yaşamın her alanında; ailede, çalışma yaşamında, yönetimde, toplumsal kararlarda, özel alanlarda vs. erkeklerle özgür ve eşit haklara sahip olması gerekir. Bu kadınların en temel haklarıdır. Yoksa insan olmanın işlevini yitirmiş olurlar. Kadınlara bu hakları tanımayanların beyinlerinde veya kortekslerinde büyük bir "eksiklik" var demektir. Kadını toplumda ikincil hatta üçüncül konuma düşüren bir kafa asla "çağdaş" bir kafa olamaz. Bu anlamda 05 Aralık 1934 yılında kadınlara "seçme ve seçilme" hakkının verilmesi, kadınlar açısından ve toplumsallaşma bakımından çok ilerici bir devrimdir. Bu devrim, Atatürk Devrimleri arasında en ilerici devrim olarak görülmelidir. Oysa bugün meclise, çalışma alanına, yaşamın diğer alanlarına vs. bakıldığında kadınların toplumsal alanlardan dışlandığı ve uzaklaştığı görülmektedir. Örneğin bugün "kadınların mecliste ki sayısı, hiç de istenen aşamada olmadığıdır. Ama bunun aşılacağı ve gelişen toplumsal bilinçle, kadın ve erkeğin eşit olarak görüldüğü ve bunun yaşamın pratiğine yansıdığı bir toplumsal yapı elbette gerçekleşecektir. Bunu insanlığın gelişen bilinci ve toplumsal algısı gerçekleştirecektir.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günüydü. 1857 yılında Amerika'da bir tekstil fabrikasında, çok düşük ücretlerle ve en 15-16 saat çalışma kadınlar greve gittiler. Bunu içine sindiremeyen egemenler, fabrikada yangın çıkardı ve bunun sonucunda 129 emekçi kadın yanarak can verdi. İşte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, burada can veren emekçilerin anılmasına dönüktür. Bu olay unutturularak "kadınlar günün kutlu olsun demek" gibi bir söylem doğru değildir. Bugün emekçilerin bir araya gelip, haklarını haykırdıkları ve bu olayın bilincinde olduklarını ortaya koydukları "bilinç sıçramasının" yaşandığı veya yaşatıldığı gün olmalıdır. 8 Mart 1857 yılında yanarak öldürülen 129 emekçiye saygıyla anıyorum.

OLAĞANÜSTÜ KONGRE İLANI

Yağbasan Köylüleri Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

Derneğimizin Olağanüstü Genel Kurulu 25 Mart 2018 Pazar Günü Saat:11'de Dernek Merkezimizde (Karadolap Mah. Veysel Karani Cad. Kalender Sok. No:19 Alibeyköy Eyüp İstanbul) aşağıdaki gündem maddeleri dahilinde toplanacaktır. Bu tarihte çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci toplantının 1 Nisan Pazar 2018 Günü aynı yer ve aynı saatte, çoğunluğa bakılmaksızın yasal çoğunluğun sağlanması neticesinde yapılmasına, yerel bir gazetede Olağanüstü Genel Kurul ilanının ve Gündem Maddelerinin yayınlanmasına, üyelerimize Olağanüstü Genel Kurul ilanını bildiren davetiyelerin çıkarılmasına oy çokluğu ile karar verilmiştir.

GÜNDEM

- 1- Açılış ve Yoklamanın yapılması
- 2- Divan Heyetinin oluşturulması
- 3- Saygı Duruşu ve İstiklal Marşının okunması
- 4- Yönetim Kurulu Faaliyet raporlarının ve Denetim Kurulu Raporunun okunması ve müzakeresi
- 5- Yönetim Kurulu ve Denetim Kurulunun Ayrı Ayrı İbrası
- 6- Dernek Tahmini Bütçesinin Görüşülmesi ve Kabulü
- 7- Yeni Yönetim Kurulu Asil ve Yedek, Denetim Kurulu Asil ve Yedek Üyeliklerinin Seçimi
- 8- Yeni Yönetime Gayrimenkul Edinilmesi için Yetki Verilmesi
- 9- Dilek ve Temenniler
- 10- Kapanış

ANMA

Divriği Çayören (Püdge) Köyü'nden, Köy Enstitülü, Sağlık Memuru Babamız, Atamız, Çınarımız

13 Mayıs 2017

Hacı Ali DÖNER'i

Aramızdan ayrılışının birinci yılında, Özlemle,saygıyla ve hasretle anıyoruz

DÖNER AİLESİ

DİVRİĞİ GAZETESİ

Reklam ve aboneliklerle, duyarlı okurlarının desteği ve gücüyle yayın hayatında 12'inci yılı bitiriyor.

divrigigazetesi@gmail.com
bayarsadet@gmail.com

SAADET BAYAR: 0532 327 19 58

“Hayırlısı Olsun”

Erşün ve Mezrası AhıKöy Divriği'nin Mahallesi Oluyor. ERŞÜN (GÜNEYEVLER) KÖYÜ'NDE REFERANDUM

Köy Muhtarlığı ile Ankara ve İstanbul'da bulunan Erşün Köyü Derneği'nin girişimleriyle Sivas Valiliği'ne yapılan başvuru kabul edilerek referandum kararı alındı. Erşün Köyü Divriği'nin mahallesi olması için yaptığı girişimler sonuçlandı. Erşün ve Mezrası AhıKöy 22 Şubat Perşembe Günü referandum yaptı. Divriği'nin Mahallesi olmak için yapılan referandumda 79 oy kullanıldı. Kullanılan oyların 72'si Evet, 7'si ise hayır yönünde. Bu sonuca göre Erşün ve AhıKöy Divriği'nin Mahallesi olmayı kabul etmiş oldu. Köy Muhtarlığı, Ankara ve İstanbul'da bulunan Erşün Köyü Derneği'nin girişimleriyle Sivas Valiliği'ne yapılan başvuru kabul edilerek referandum

Erşün Köyü ve Mezrası AhıKöy Divriği'nin mahallesi oluyor. Geçtiğimiz yıl Erşün Köyü Muhtarı Sayit Erdoğan, İstanbul Erşün Köyü Derneği Başkanı Mehmet Küçük Ankara Erşün Köyü Derneği Başkanı Muhammet

Işık'ın girişimleri ile köy halkı ile görüşmelerin ardından Sivas Valiliği'ne Divriği'nin Mahallesi olma başvurusu yapıldı. 22 Şubat Perşembe Günü yapılan referandum da Erşün Divriği'nin mahallesi olmayı kabul etti.

kararı alındı. 22 Şubat Perşembe Günü sabah saatlerinde başlayan referandumda oy kullanma işlemleri akşam saat 5' kadar sürdü. İstanbul Erşün Köyü Derneği Başkanı Mehmet Küçük, Ankara Erşün Köyü Derneği Başkanı Muhammet Işık, Ve Divriği Gazetesi Yazarı Şahin Küçük Erşün Köyü'ne giderek köyün Divriği'nin mahallesi olması için çalışma yürüttü. Referandum sonuçları önce Sivas Valiliği'ne, daha sonra da İçişleri Bakanlığı'na giderek karar altına alınacak. İçişleri Bakanlığı kararı onaylarsa Erşün ve Mezrası AhıKöy 2019 yerel seçimlerinde Divriği Belediye Başkanlığı seçimleri için oy

kullanabilecek. Divriği Belediyesi ise Divriği'nin Mahallelerine verdiği hizmeti Erşün ve AhıKöy'e verecek.

KAFALAR KARIŞIK

Erşün Köyü nüfusuna kayıtlı bazı kesimler, Köy Statüsü yasal haklarından bazılarının, Divriği'nin Mahallesi olması halinde ellerinden alınacağı endişeleri taşıyor. Özellikle İmar, su ve mera kullanım hakları konusunda olumsuzluklar olabileceği görüşü hakim. Mahalle olmayı savunan kesimler ise, hiç bir olumsuzluğun yaşanmayacağı kanatinde.

Haber: Divriği Gazetesi

Erşün Muhtarı Sayit Erdoğan

Her seçim sonrası bulduğumuz temenniyi tekrar ederek başlamak istiyorum.

Referandum sonuçları Erşün ve AhıKöy

şakinlerine hayırlı olsun. Erşün Köyü'nün Divriği'nin mahallesi olma girişimleri bizden önceki büyüklerimiz tarafından 1995 li yıllarda başladığını biliyoruz. Bu girişim çeşitli sebeplerle akâmete uğramış ve gecikmiştir. “Her işte bir hayır vardır” sözünden hareket ederek kismet bu

güneymiş diyelim. Biz Erşün (Güneyevler) Köyü Muhtarı olarak köylülerimizin talebini muteber sayarız. Geçtiğimiz yıl yaz aylarında köyde yaptığımız tartışmalarda herkesin görüşü alındı. Hiç kimse bu tartışmaların dışında kalmadı. Ekseriyet, Erşün Köyü'nün Divriği'nin mahallesi olma yönünde görüş beyan etti. Biz de buna istinaden, İstanbul ve Ankara'da bulunan köy derneğimizin onayını da alarak, Sivas Valiliği'ne yazışmalarımızı yaparak. Nihayetinde 22 Şubat Perşembe Günü yaptığımız referandumda 72 Evet-7 Hayır oyu çıktı. Bu sonuca göre Erşün Köyü ağır ekseriyetle Divriği'nin mahallesi olmayı istiyor. Biz de buna saygı duyuyoruz. Hepimiz için hayırlı uğurlu olsun.

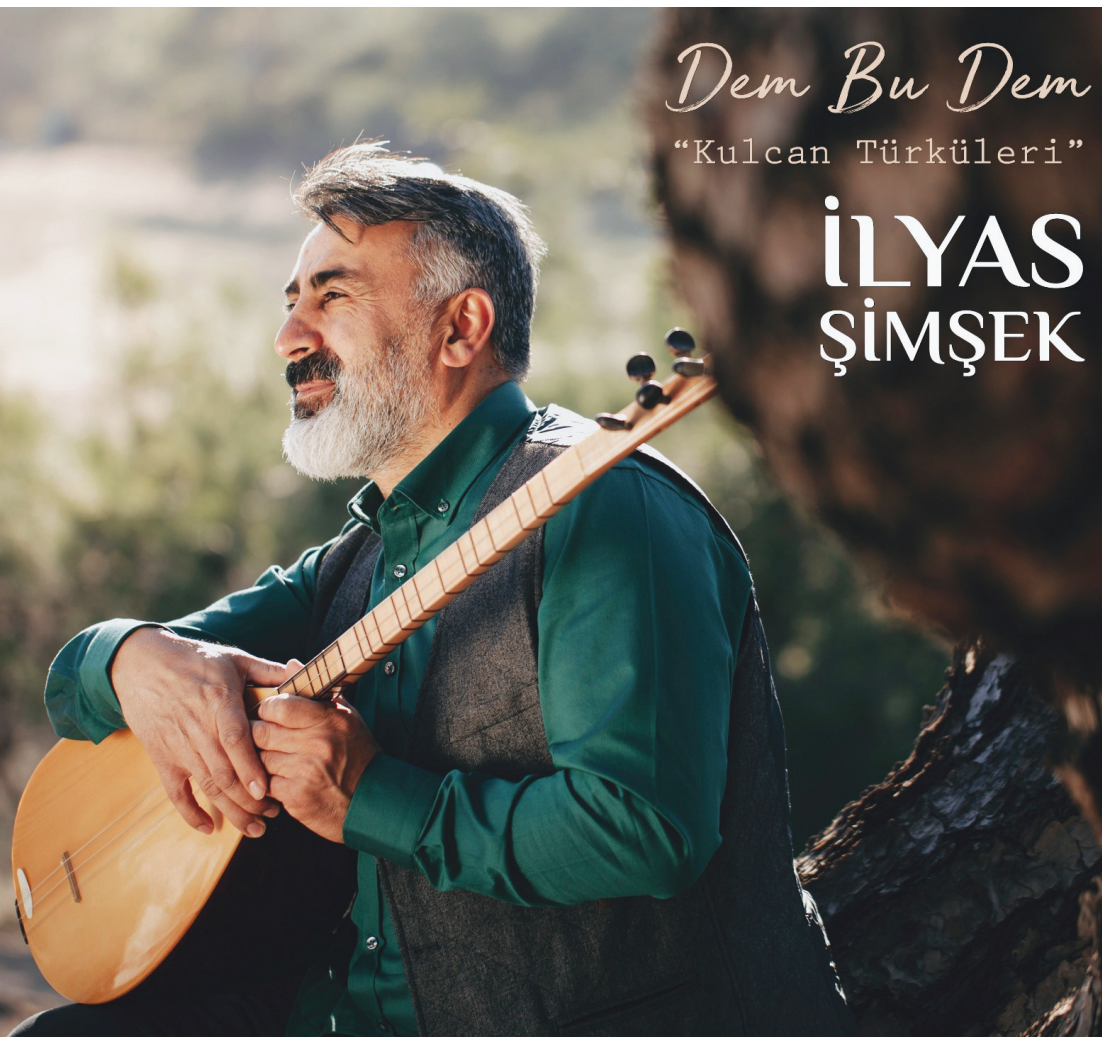

Erşün Köyü Derneği Başkanı Mehmet Küçük

Erşün Köyü'nün Divriği'nin Mahallesi olması için yapılan girişimler nihayet sonuçlandı 22 Şubat

Tarihinde referandum yaptık. Köylülerimiz kendi iradeleriyle tercihlerini yaptılar. Esas itibarıyla Erşün (Güneyevler) Köyü olarak geçtiğimiz yıl yaz aylarında köyde çeşitli toplantılar yaparak çıkan sonuca göre Köy Muhtarımız Sayın Sayit Erdoğan Sivas Valiliği'ne Mahalle Olmak yönünde dilekçe verdi. Bizler de destekledik. Sadece biz değil köyümüzün ağır

ekseriyeti Mahalle olma yönünde fikir beyan etmişlerdi. Konuşmamın başında ifade etmiştim, 22 Şubat'ta yapılan referandum Erşün Köylülerinin isteği ve talebi üzerine yapılmıştır. Köyümüzün geleceği için iyi bir referandum yaptığımız kanatindeyim. Erşün Köyü, Divriği'nin mahallesi olması için uzun yıllar önceden başlayan bir girişimi sonlandırdı aslında? Bilenlerimiz vardır, Zamanın Erşün Köyü Muhtarı Cebail Küçük, 1995 yılından başlayarak Divriği'nin mahallesi olmak için çeşitli girişimlerde bulunduğunu biliyoruz. Çeşitli sebeplerle o günlerde başlayan girişim, bu gün başarıldı. Köylülerimiz endişe etmesinler, iyi bir tercihte bulunduk, hepimize hayırlı olsun.

1. Dağların yücesinde
2. Ah edip ağlama
3. Türkülerin sesi
4. Zalimin zulmü (u.h.)
5. Devri abdalcı
6. Gönül beni usandırdın

7. Dön gel karagözüm
8. Turnam
9. Gördüğüm rüya
10. Dönen olma
11. Divane aşklar
12. Sonbahar (u.h.)

İnönü Mah. Elektrik Kent Sitesi
1706 Sok. No: 24 Batıkent / Ankara
Tel: +90 312 250 63 16
Fax: +90 312 250 63 15
E-mail: info@duymuzik.com Web: www.duy-

Dağıtım: İber Productions
Müzik San. ve Tic. Ltd. Şti.
İMC 6. Blok 6642 Unkapanı - İs-
tanbul
Tel: +90 212 512 95 94

Mehmet Atay Fotoğraf Günleri

Mehmet Atay Fotoğraf Sergisi Açıldı

Divriği Kültür Derneği'nin her yıl geleneksel olarak düzenlediği Mehmet Atay Fotoğraf Günleri 24 Şubat Cumartesi Günü başladı. Fotoğraf Günü'nün bu yılki içeriği "Demokrasi"

Mehmet Atay Fotoğraf Günleri dolayısıyla Divriği Kültür Derneği İstiklal Caddesindeki dernek

Divriği Kültür Derneği'nin Yönetim Kurulu Üyesi iken 1993 yılında dernek adına Sivas Pirsultan Abdal Şenliklerine katıldığı sırada Şeriatçı ve Faşist kalkışmada Madımak Oteli'nde 33 yazar ve aydın ile birlikte katledilen Mehmet Atay üyesi olduğu dernek tarafından her yıl anılıyor. Adına Fotoğraf

Sergileri ve yarışmaları düzenleniyor. DKD tarafından 24 Şubat tarihinde düzenlenen Mehmet Atay Fotoğraf Günleri dolayısıyla RED Fotoğraf tarafından dernek merkezinde "Demokrasi" temalı sergi açıldı. Türkiye de Demokrasi Paneline ise İlhan Cihaner katıldı.

merkezinde RED Fotoğraf üyelerinden 27 fotoğrafçının karma sergisini açtı. Serginin ardından CHP İstanbul Milletvekili İlhan Cihaner'in konuşmacı olduğu bir söyleşi gerçekleşti. Söyleşinin ardından Sadık Gürbüz dinletisi oldu. Fotoğraf Günleri Etkinliğini DKD Gençlik Kurulu üyelerinden Gamze Altunay sundu.

Mehmet Atay Fotoğraf Günleri Etkinliği Mehmet Atay'ın Ailesi adına söz alan Ceren Özgür Kılıç yaptığı konuşmada Dayısı Mehmet Atay'ı, Madımak Katliamı'nı ve Türkiye'de bıraktığı karamsar tabloyu anlattı. RED Fotoğraf adına konuşan Özcan Yaman ise, "biz insan hayatına ve doğal hayata değen her şeyin

Ya Hızır Cemi

Ovacık Köyü Derneği Hızır Cemi yaptı. Nurtepe Cemevi'nde 18 Şubat Cumartesi Günü yapılan Cemi Okan Doğaner Dede yürüttü. Cem'den önce Dernek Başkanı Birkan Özcan kısa bir konuşma yaptı.

Başkanı Birkan Özcan kısa bir konuşma yaptı. Hızır Cemi hizmetleri ağırlıklı olarak Ovacık Köyü topluluğunun bireyleri Birkan Özcan, Cumhur Ferman Öztürk, Mehmet Şimşek, Bağdat Şimşek Güllü Karaköcek Yılmaz, Nuran Gürsoy, Bilge Gürsoy, Güllü Genç, Meltem Yılmaz, Mustafa Kaya, Metin Karaköcek, Ali Özcan, İbrahim Kaya ile Veli kaya tarafından

Gürsoy, Satı Özer, Gülsün Kaya ve Hakan Gürsoy'dan oluştu. Ovacık Köyü Hızır Cemin de Ovacık Köyü Topluluğu bireylerinin yanında misafirler ve Kurum Temsilcileri olarak Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Erikli Dernek Başkanı Musa Pala, Karakale Dernek Başkanı Mecnun Aydoğan, Sincan Dernek Başkanı Özgür Yıldırım ve Özbağı Dernek Başkanı Rıza

Mehmet Atay Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu üyesi iken 1993 yılında Madımak Oteli Katliamı'nda 33 aydın ve yazar ile birlikte şeriatçı faşist kalkışmada otelin ateşe verilerek yakılması sonucu hayatını kaybetmişti. Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği Mehmet Atay Fotoğraf

fotoğrafını çekiyoruz. Bize diyorlar ki, hem üzücü ve karamsarlık içeren fotoğraf çekiyorsunuz? Ben de diyorum ki; bunu biz isteyerek çekmiyoruz. Türkiye keşke böyle üzücü görüntülerin yaşanmadığı bir ülke olsaydı? Hak gasplarının yaygınlaştığı, demokratik hak arayışların ağır bedellerinin olduğu

Günleri'nin açılış konuşmasını DKD Başkanı Cafer Yıldız yaptı. Mehmet Atay'ın ailesi adına Yiğeni Ceren Özgür Kılıç, RED Fotoğraf adına da fotoğraf sanatçısı Özcan Yaman konuştu. DKD Başkanı Cafer Yıldız yaptığı konuşmada dernek faaliyetlerini anlattıktan sonra, Türkiye gündemine ilişkin görüşlerini söyledi. Yıldız konuşmasında, "iktidarın karşısında toplumsal muhalefetin bütün renklerini yan yana getirecek bir çalışmaya ihtiyaç var" dedi.

bir ülkede başka neyin fotoğrafı çekilir" dedi. DKD yönetimi tarafından Özcan Yaman'a plaket verildi.

EMEK ve SINIF TEMELLİ BİR MÜCADELE

Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği "Türkiye'de Demokrasi" başlıklı panelde konuşan CHP İstanbul Milletvekili İlhan Cihaner, sol ve sosyaldemokrat

Ovacık Köyü Derneği Hızır Cemi yaptı. Kağıthane Nurtepe Cemevi'nde 17 Şubat Cumartesi Günü akşam saat 7 de yapılan Hızır Cemi'ni Okan Doğaner Dede yürüttü. Zakirlik Hizmeti'ni ise Kadir Özcan ile Eren Uçar yaptı. Cem tutulmadan önce Lokma dağıtıldı, Ovacık Köyü Derneği

yerine getirildi. Hızır Cemi'nde yer alan Divriği Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği semah ekibinde Hızır Özcan, Nezahat Şimşek, Metin Karaköcek, Gülsün Gürsoy, Kazım Gürsoy, Sümbül Öztürk, Veli Kaya ve Gözde Özcan yer aldılar. Lokma Görevlileri ise Fikri

Genç yer aldı. Ovacık Köyü Derneği Başkanı Birkan Özcan Hızır Cemi'ne katılan tüm canlılara, Cem hizmetinde bulunan görevlilere ve emeği geçen herkese teşekkür etti.

Fotoğraflar : Gizem Özcan

partiler savundukları görüşlere uygun siyaset yaparlar, dedi. Cihaner 2019'da yapılacak yerel ve genel seçimleri işaret ederek şunları söyledi. "Türkiye otoriter bir diktatörlüğe doğru evriliyor. Emek ve demokrasi güçleri dağınık ve parçalı. 16 Nisan 2017 de yapılan Anayasa Değişikliği Referandumu'nda olduğu gibi, hiç bir parti çatısı altında birleşmeden, ilkesel birlikteliklerle yeniden buluşabiliriz. Etnik veya dinsel veya çeşitli ittifaklar üzerinden yapılacak pazarlıklar bir yerde tıkıyor maalesef. Kimlikler üzerinden değil, Emek, Barış, Adalet, Eşitlik ve

Özgürlükler temelinde ilkesel birliktelikler sağlanabilir" dedi. Cihaner, bir soru üzerine HDP ve benzer siyaset yapan çevrelerle milliyetçi angajmanlar üzerine ittifak kurmak yönetimini benimsemiyorum" dedi.

Haber ve Fotoğraflar:
Divriği Gazetesi

FAKİR BAYKURT ÖYKÜ YARIŞMASI

"Herkesin bir öyküsü vardır"

ÖDÜLLÜ YARIŞMA
Detaylı bilgi
www.sariyer.bel.tr

SON
BAŞVURU
TARİHİ
**5 MART
2018**

SarıyerBld

SarıyerBelediye

SarıyerBelediye

www.sariyer.bel.tr | 444 1 722

Geleceğin gençleri için

Ankara'nın her tarafından el ele, omuz omuza geldiler, salonu doldurdular. Zaten bunu her sene yapıyorlar. İhtiyaç sahibi öğrencilerin okuması için bir nebze de olsa "nasıl destek oluruz" diye çaba harcıyorlar. İmkânları dahilinde başarılı da oluyorlar. Ankara Divriği Kültür Vakfı'ndan söz ediyoruz. Vakfın çok eski bir geçmişi yok, ama çok yeni de sayılmaz. Yaklaşık 20 yıllık bir vakıf. Ankara'da yaşayan, eğitime ve hizmete gönül vermiş yaklaşık 150 kişi el ele vererek bu vakfı kurdular. Kurucu Başkan Arif Ali

Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın 24 Şubat Cumartesi Günü Türkiye Barolar Birliği Salonu'nda düzenlediği "Okutmaya Var mısın" Dayanışma Yemeği'ne yüzlerce kişi katıldı. Açılış konuşmasını vakıf başkanı Dr. Muharrem Köse'nin yaptığı geceye, CHP Genel Başkan Yardımcısı Ankara Milletvekili Tekin Bingöl, TBMM Başkan Vekili Yaşar Tüzün, CHP Sivas

başkanı ve yöneticileri, kültür seviyesinin yükselmesi, çağdaş ve adaletli bir ülke olmamızın tek çıkışı eğitim olduğunu söylüyorlar.

OKUTMAK İÇİN ÖZVERİ ve DAYANIŞMA

Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın düzenlediği "Okutmaya Var mısın" Dayanışma Yemeğine 24 Şubat Cumartesi Günü akşam saat 7 de yüzlerce kişi katıldı, ihtiyaç sahibi öğrencilere burs imkânı sağlandı. Sunuculuğunu vakıf yöneticilerinden Aziz Savaş, ve Gülhan Birsöz'ün yaptığı, Türkiye Barolar Birliği'nin Ankara Balgat'ta bulunan Litai Salon'da yapılan Eğitime Destek Yemeğine CHP Genel Başkan Yardımcısı Ankara Milletvekili Tekin Bingöl, TBMM Başkan Vekili Yaşar Tüzün, CHP Sivas Milletvekili Ali Akyıldız, Ankara Milletvekili Necati Yılmaz, Ali Haydar Hakverdi, CHP Tokat Milletvekili Kadim Durmaz, CHP Önceki Milletvekillerinden Mustafa Timisi, Mahmut Işık, Çankaya Belediye Başkanı Alper Taşdelen, Yenimahalle Belediye Başkanı Feti Yaşar, CHP Ankara İl Sekreteri Erdoğan Doğan, CHP Ankara Büyükşehir Belediyesi Meclis Üyesi Doğan Yılmazkaya, Ankara Divriği kültür Derneği Başkanı Nurullah Esat Ünsal, Mamak ve Yenimahalle Belediyesi CHP'li meclis üyeleri, Alevi Bektaşî Federasyonu, Pirsultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkez Yöneticileri ile yüzlerce kişi katıldı.

Hiç Birimiz Hepimiz Kadar Güçlü Değiliz sloganı ile yola çıkarak, "Okutmaya Varım" Dayanışma Yemeği'ni düzenleyen Ankara Divriği Kültür Vakfı Yönetimi adına Başkan Dr. Muharrem Köse gecenin açılış konuşmasını yaptı. Dayanışma Yemeğine sanatçı olarak, Hasan Erdoğan, Zeynep Karababa, Cankat

Dr. Muharrem Köse

Aziz Savaş

Atalay bu günleri görerek, "Hiç Birimiz Hepimiz Kadar Güçlü Değiliz" sloganı ile yola çıkmış. Çeşitli çalışmalar, kültürel etkinlikler yapmayı ihmal etmemiş, bunun yanında esas görev olarak vakfın önüne "Öğrencilere Burs Verme" görevi koymuş. Genç yaşta kalp krizi

sonucu aramızdan ayrılır Arif Atay'ın başlattığı bu çalışma o gün bu gündür aksamadan sürdürülüyor. Vakfın şimdiki Başkanı Dr. Muharrem Köse ve vakıf yöneticileri bu bayrağı devralarak ihtiyaç sahibi üniversite öğrencilerine burs vermek için canla başla çalışarak, burs verecekleri öğrenci sayısını her yıl artırıyor. Vakıf

Erdoğan, Hüseyin Yıldız, Elif Ülger Yalçın, Emrah Metin, Fuat Alpaz katıldı. Dr. Muharrem Köse yaptığı konuşmada "Vakfımızın bir çok faaliyeti var. Bu faaliyetlerimizi zaten yapıyoruz. Bizim için en önemli faaliyetlerden birisi de eğitim.

Güllüce 25. Yıkını Kutladı

Güllüce Derneği kuruluşunun 25'inci yılı dolayısıyla "Birlik ve Beraberlik Gecesi"

düzenledi. Geceye DKD Başkanı Cafer Yıldız ile köy dernek başkanları da katıldı.

25'CI YIL COŞKUYLA KUTLANDI Divriği'ye bağlı Güllüce Köyü Derneği'nin düzenlediği "Geleneksel Birlik ve Beraberlik Gecesi" 3 Mart Cumartesi Günü akşam saat 7 de Şişli Nirvana Salon'da yapıldı.

Açılış konuşmasını Dernek Başkanı Müslüm Kaya'nın yaptığı geceye Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, CHP İstanbul İl Başkanı Yardımcısı Av. Ali Acar, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, DİVSIAD (Divriğili Sanayici ve İş Adamları Derneği) Başkanı Niyazi Güneri, Karakale Köyü Derneği Başkanı MECNUN AYDOĞAN, Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler, Palanga (Ölçekli) Köyü Derneği Başkanı Kaya Demir,

gecenin yapılmasına emeği geçenlere, dernek yönetimince

Yardımcısı Av. Ali Acar, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız,

Eşke (Dikmeçay) Köyü Derneği önceki Başkanı Hasan Aslan, Divriği Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yahya Kemal Bayar, Beyyınarı Köyü Derneği yöneticileri katıldı.

Güllüce Köyü Derneği'nin 25'ci kuruluş yılı dolayısıyla, derneğe ve

birer plaket verildi. Geceye, Tuncay Balcı ile İclal-Suat İkili sanatçı olarak katıldı. Çok yoğun bir katılımın olduğu gecede İclal-Suat İkilişinin söylediği ÇavBella ve İzmir Marşı salonda bulunanlarca coşkuyla söylendi. Gecede, CHP İstanbul İl Başkanı

DİVSIAD (Divriğili Sanayici ve İş Adamları Derneği) Başkanı Niyazi Güneri, birer konuşma yaptı. Haberin detayları Divriği Gazetesi'nde.

Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi

da çağdaş eğitimle mümkün olacaktır. İşte bunun için bir aradayız. Aranızda öğrencilerimize bur verenler var. Huzurlarınızda hepsine ayrı ayrı şükranlarımı sunuyorum" dedi. Eğitim için Varım Dayanışma Yemeği'nde öğrencilere burs verenlere vakıf yönetimi tarafından plaket verildi. Dayanışma

Yemeği'nde CHP'li milletvekillerine de söz verildi. Okutmaya Var mısın Dayanışma Yemeği'neHasan Erdoğan, Cankat Erdoğan, Hüseyin Yıldız, Zeynep Karababa, Elif Ülger Yalçın, Emrah Metin ve Fuat Alpaz sanatçı olarak katıldı.

Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi